

חוברת הכנה לראש השנה

ע"פ שיעוריו של הגאון רבי בן ציון מוצפי

תוכן העניינים

3.....	הנהגות לערב ראש השנה.
3.....	ליל ראש השנה.
3.....	סדר היום.
3.....	יום ראש השנה.
4.....	עשרת ימי תשובה.
5.....	ערב יום הכיפורים.
5.....	יום הכיפורים.
7.....	פרשת ניצבים: "אתם ניצבים היום כולכם"-הכנה מיוחדת לראש השנה.
7.....	המלכת הקב"ה: עבודה פנימית.
19.....	כוחן של תפילות ראש השנה/הגאון רבי בן ציון מוצפי.
24.....	מה את צריכה להרגיש ביום ראש השנה?
26.....	מה קורה בשמיים בראש השנה? / הגאון רבי בן ציון מוצפי.
41.....	מתכון: חביתיות סלק עליים.

הנהגות טובות לראש השנה ויום הכיפורים, הרב סלמן מוצפי זצוק"ל וזיע"א
הנהגות טובות לשני ימי ראש השנה וליום הכיפורים
מאת עטרת תפארת ישראל, המקובל האלקי, צדיק יסוד עולם,
הרב סלמן מוצפי זצוק"ל וזיע"א חסידא קדישא לישראל
סידר וערך בנו הרב בן ציון מוצפי שליט"א
מתוך הספרים "שופר בציון" ו"קדוש בציון".

הנהגות לערב ראש השנה.

- א. תענית ותשובה היום מכפרים על כל העוונות של כל השנה. הרמ"ק והשל"ה.
- ב. יסתפר לפני ראש השנה ויכווין לבטל הדינים. זוהר הקדוש.
- ג. התרת נדרים וקללות מסוגלת היום. האריז"ל.
- ד. צדקה היום מסוגלת לכפרה. ר' אשר מלוניל.
- ה. פדיון נפש בק"ס פרוטות כסף מסוגלת לחיים. מהרח"ו.
- ו. תפלה בקברי הצדיקים חשובה מאוד. המהרי"ל.
- ז. הפרשת חלה על ידי האשה מכפרת עוונותיה. המרדכי.
- ח. ע"י טבילה במקוה טהרה היום נעשה דבק בהשם יתברך ובתורתו, ויהיה שמור מכל רע, ונעשה בריה חדשה. הגאונים, וראשית חכמה.
- ט. יכין את תפלות ראש השנה. רמב"ם ושו"ע.
- י. יזהר לכווין במנחה אחרונה של השנה, ויתקן בה תפלות כל השנה האחרונה. מקובלים.
- יא. סגולה להדליק אורות בבית הכנסת ובביתו, ותהיה לו שנת אורה. מפרשים.
- יב. כשאומר תכלה שנה וקללותיה, יכוין על עוונותיה שיכלו. רבנו חיים פלאגי.

ליל ראש השנה

- א. מי שנופלת עליו בכיה בתפלה, סימן הוא שנשמתו הגונה ושלמה. האריז"ל.
- ב. על ידי התפלה בכוונה ינצל ממהלך וממחלות, ויזכה להכנס לגן עדן, ויכוין עתה כאילו נכנס לקדש הקדשים. החיד"א ז"ל.
- ג. בזכרנו לחיים יש ארבע פעמים חיים, ויכוין להנצל מארבע סוגי מיתה.
 - א. טבעית.
 - ב. קודם זמנו על ידי עוון.
 - ג. בידי אויב או אדם בחירי.
 - ד. כפרה במקום אחרים. השל"ה.
- ד. גם יכוין להנצל: א. עוני. ב. סמיית עיניים. ג. צרעת. ד. עקרות. שחשובים כמות. ר"ח פלאגי.
- בקריאת לדוד מזמור יקבל על עצמו לא להישבע לשוא, ויכוין לזכות לפרנסה טובה. הרוקח.
- יזהר מאוד מכעס וממריבה וקטטה ביום זה.

סדר היום

המארח עניים הגונים היום יזכה לאריכות ימים, לבנים זכרים, ויכתב לחיים טובים. ר"א חמויי.

יום ראש השנה

סגולה להנצל ממידת הדין יקום בעלות השחר. מטה משה.

בשעת הוצאת ספר תורה יתפלל על בניו ונכדיו שיהיו זריזים לעבודת השם. ר"ח פלאגי.

ביום ראשון של ראש השנה יקרא פרשת העקידה אחרי קריאת התורה, והיא סגולה לכבוש את מידת הדין. החיד"א ז"ל.

בתקיעות דמיושב יכוין לבטל יצר הרע של עבודה זרה ואמונות שונות, בלחש של מוסף יכוין לבטל יצר הרע של גילוי עריות ואביזריהו, בחזרת הש"צ יכוין לבטל יצר הרע של שפיכות דמים כעס גאווה ומחלוקת, ובעשר קולות של קדיש תתקבל יכוין לבטל יצר הרע של לשון הרע. האריז"ל.

בעשר סדרות של תשר"ת יכוין להכניע בהם השטן, בעשר של תש"ת יכוין להכניע יצר הרע של לא תעשה. ובעשר של תר"ת יכוין לבטל יצר הרע המבטל מצות עשה. האריז"ל.

יקפידו שהתוקע יהיה איש צדיק וחסיד ותלמיד חכם. זוהר הקדוש ויקרא י,ח. לחזן של מוסף יבחרו איש זקן ותלמיד חכם מובחר שבציבור, כי הוא דוגמת הכהן הגדול. ירושלמי.

בתפילת מוסף כל אדם יתעורר לשוב בתשובה כי בה עיקר גזר דין. גמרא וזוהר. באמרו עלינו לשבח יעטוף ראשו בטלית ויכוין היטב, ועל ידי זה הקב"ה וכל פמליא שלמעלה מקשיבים לתפלתו. החיד"א ז"ל.

באמרו היום הרת עולם יכוין שהעולם כהריון הקובע עתיד הילד, ויתחרט על מעשיו גם בגלגולים שעברו. הרוקח.

בחזרת מוסף בכתר במילת "איה" יכוין לבקש שלש בקשות, בנים צדיקים וחכמים, עושר, רוח הקודש. פע"ח.

כשאומר "מהרה בתפארת עוזך" יכוין סופי תיבות שם הקדוש [כה"ת] והוא סגולה להנצל מאדם רע כל השנה. חמדת ימים.

בברכת כהנים יש ט"ו תיבות ויאחז בט"ו פרקי כף היד בכל תיבה, ויתחיל בברכה בפרק בוחן העליון של יד ימינו, באמירת השם פרק תחתון, וישמר פרק עליון של אצבע, עד שיגיע באמירת שלום לפרק שורש כף היד.

כשיוצא מבית הכנסת ישתחוה מול ההיכל ויאמר "כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו, ואנחנו נלך בשם אדני אלוהינו לעולם ועד".

וישב ליד פתח בית הכנסת ויאמר "אך צדיקים יודו לשמך, כי ישבו ישרים את פניך". סדר היום.

טוב לבקר את רבו או חכם גדול להתברך ממנו [עפ"י המדרש], ואין לומר מועדים לשמחה, אלא "תכתבו ותחתמו בספר חיים טובים".

עשרת ימי תשובה.

העושה תשובה גמורה ובפרט עם תענית באיזה יום מימים אלה, יכפר בכל יום על כל עוונות שעשה כל חייו באותו יום בשבוע, כגון יום ראשון מכפר על כל ימי ראשון בשבוע בחייו וכן הלאה. שער הכוונות.

עיקר התשובה היא תיקון המידות והמחשבה, כעס וגאווה, רדיפת הממון ורדיפת הכבוד. הרמב"ם.

מעלה גדולה שבאחת מלילות אלה ישב ויעסוק בתורה כל הלילה מתחילתה ועד עלות השחר, ולא ישן אפילו רגע אחד, וכך יכפר על עוון שעונשו כרת. שער רוח"ק.

יפרע כל חובותיו לאחרים וגם שכר שכיר, וכן נדבות ונדרים שנדר לצדקה. המקובלים. ישתדל לברך ברכת הלבנה קודם יום הכיפורים ואפילו ביחיד ויש סוד בדבר. מהרי"ל, לבו ש, הגר"א, הרש"ש.

כשעושה הכפרות אם בתרגול אם במטבע יסובבם סביב הראש היפך כיוון השעון, ויאמר "זה חליפתי תמורת כפרתי". ויכווין בראשי תיבות שם [חת"ך] והוא הממונה על החיים ועל הפרנסה, ואל יאמר זה תמורת זה כפרתי לבל יפסיק רצף הראשי תיבות. מו"א.

טוב ללכת אל שפת הים התיכון בשעות היום במקום נקי ממראות אסורות, ויאמר שם התשליך בעיקר פסוקי "מי אל כמוך וכו' " שלש פעמים. בא"ח ומו"א.

יזהר מאוד לסלק כל שנאה מלבבו על שום יהודי בעולם, ובזה תהא נשמתו מחוברת למאצילה ולא תהא נשמה מהערב רב, ותפלתו נשמעת. זה"ק.

ערב יום הכיפורים.

מצוה לאכול ולשתות היום סעודות בפת וברכת המזון, ולפחות שלש סעודות. האריז"ל.

לא יאכל מאכלים מחממים כגון ביצים, דגים, חלב, שום, ובשר שמן אחר הצהריים, אלא עוף ובשר רזה, ולפני הצהריים אפשר. הפוסקים.

באכילתו היום יכווין לכפר על אכילת עץ הדעת ומאכלות אסורות וכדומה. הרמ"ק. יזהר לטבול היום במקוה טהרה, וזמנה משעה קודם חצות היום, ויכווין לשם טהרה וכפרה. הפוסקים.

בסעודה המפסקת יערוך שלחנו במפה לבנה ויפה כמו בשבת קודש עם לחם משנה. הרמ"ק.

אחר הצהריים שעת רצון גדולה היא, ויברך לבניו ולבנותיו ולנכדיו, שילכו בדרך השם התורה והמצוות, והיא השעה בה בירך יעקב אבינו את מנשה ואפרים. מקובלים.

ידליקו אורות נאים ומפוארים בבית הכנסת ובבית ובזה יאירו נשמותיהם והוא סימן טוב לכל השנה. הראשונים.

יום הכיפורים.

בהוצאת ספר כל נדרי יכווין כל אדם לכפר עוון פגם הברית, נדר ושבועה, של כל הגלגולים. ויתפלל לזכות לחכמת התורה, וישתדל כל איש להניח שתי כפות ידיו על הספר תורה ולנשקו שבע פעמים. הרש"ש.

טוב להזמין לילדים הלבשת רימונים לספר תורה, וסגולתם לחכמה בינה ודעת בתורה ולאריכות ימים. מו"א.

מנהג בית אל בסיום אדון הסליחות, קודם אמירת אל רחום שמך, לומר "שמע ישראל " החזן וכל הקהל אחריהם כשעומדים על רגליהם בקול בכו ורעדה ובנעימה קדושה, ומובטח שלא תבוא עליהם ולא על בני ביתם שום גזירה רעה כל השנה. הרש"ש.

אחר תפלת ערבית טוב ללמוד בצוותא משניות יומא, וכתר מלכות לרבי שלמה אבן גבירול, ולהרדב"ז ועוד, ואשרי הזוכה לאמרם קודם עלות השחר. הפוסקים.

בברכת אהבת עולם יכווין לאהוב את השם יתברך יותר מכל אהבה בעולם גם לאשתו ולבניו, ובזה יתכפרו לו כל עוונותיו. ספרי המוסר.

בקריאת שמע יכווין לכפר על עשרת הדברות : שמע ישראל – אנכי , אחד – לא יהיה, ואהבת – לא תשא, וכתבתם – לא תחמוד , ואספת – לא תגנוב , ואבדתם – לא תרצח, ירבו – כבוד את, ולא תתורו – לא תנאף , תזכרו – זכור, אני ה' – לא תענה. ירושלמי.

כשיגיע ל"עזרת אבותינו" יכווין "עזרת" גימטריא כ"ו פעמים הוי"ה עם הכולל , וינצל מ"רעות " הכתובות בפרשת כי תבוא שבהם תרע"ו תיבות . המקובלים.

ב"עוזר דלים" יכווין לעשות עצמו עני ודל בממון ובמעשים עם השכינה וטוב לו. האריז"ל.

בברכת כהנים טוב לכוין בשמות הקודש היוצאים מהם, [אנקת"ם] מקבל התפלות, [פסת"ם] מזון, [פספס"ם] בגד וכלים, [דיונסי"ם] נסים ונפלאות . הרמ"ק.

בקריאת התורה בענין פטירת בני אהרן יזיל דמעות מעיניו, ולא ימותו בניו בחייו ויארץ ימים טובים . זוה"ק.

לתפלת מוסף יעמידו שליח ציבור הכי צדיק וחכם שבקהל כי הוא דוגמת הכהן הגדול המכפר בעדינו . ירושלמי.

באמירת "איה" בכתר של מוסף ונעילה יתבונן בכ"ד שמות כל אחד שתי אותיות מנוקדות קבוץ קמץ [במחזור בפתיחת ההיכל מופיעות]:

יָפֹ, עָנָה, תָּהִי, הָדָד, יָמִי, הָדָד, אָמֵי, אֵת, בְּנֵיהֶם, שֵׁמִי, אֵת, וְנִי, אֵת, שֶׁהִי, לָבִי, הָאֵבֶ, לָהֶ, לִי, אֶרֶץ, הָמָּה. עד כאן. האריז"ל.

קודם תפילת נעילה ישוב בתשובה שלימה כי עתה זמן החתימה, ויקבל על עצמו איזה חיזוק במצוה. האריז"ל.

בתפילת נעילה עולה השכינה למרומי מרומים מכל השנה, ומי ששב עתה בתשובה עולה איתה, וחלון ברקיע נפתח בחצי שעה האחרונה מהיום, והנפטרים מעתירים בעדינו. מקובלים.

בסיום הסליחות באמירת "שמע ישראל" יכווין במילת אחד לייחד שם השם על כל העולמות ועל כל איבריו , ויכוין למסור עצמו על קידוש השם, וכאילו נסקל נשרף נהרג ונחנק עתה לכבודו יתברך, וימחלו לו כל עוונותיו ויהיה בריה חדשה. מו"א.

אחר ערבית יאמרו בנעימה פיוט המבדיל, יום פנה כצל תומר הנתקן על מוצאי יום הכיפורים והוא סגולה להצלחה כל השנה. הראב"ה.

מברכים איש את רעהו בברכה רבה, והשעה מסוגלת לקיים הברכות .

פרשת ניצבים: "אתם ניצבים היום כולכם" - הכנה מיוחדת לראש השנה

המלכת הקב"ה: עבודה פנימית

[קישור לשיעור המלא והמפורט:](#)

אתם ניצבים היום כולכם, לפני השם אלוקיכם: ראשיכם שבטיכם, זקניכם ושריכם, כל איש ישראל.

י טפכם נשיכם-וגרד, אשר בקרב מחניד: מחטב עץ, עד שאב מימיו.

יא לעברד, בבית השם אלוקיך-ובאלתו: אשר השם אלוקיך, פרת עמך היום.

יב למען הקים-אתך היום לו לעם, והוא יהיה-לך לאלהים-פאָשר, דבר-לך; וכאשר נשבע לאבתך, לאברהם ליצחק וליעקב.

יג ולא אתכם, לבדכם-אנכי, ברת את-הברית הזאת, ואת-האֵלֶה, הזאת.

יד כי את-אשר ישנו פה, עמנו עמד היום, לפני, השם אלקינו; ואת אשר איננו פה, עמנו היום.

טו כי-אתם ידעתם, את אשר-ישבנו בארץ מצרים, ואת אשר-עברנו בקרב הגוים, אשר עברתם.

טז ותראו, את-שקוציהם, ואת, גלליהם-עץ ואבן, כסף וזהב אשר עמכם.

יז פן-יש בכם איש או-אשה או משפחה או-שבט, אשר לבבו פנה היום מעם השם אלקינו, ללכת לעבד, את-אלקי הגוים ההם: פן-יש בכם, שרש פרה ראש-ולענה.

(מקור הפסוקים: ספר דברים, פרשת נצבים, פרק כ"ט, פסוקים ט"ז-י"ז — אומת ונבדק)

פרשת ניצבים – הכנה לראש השנה

שיעור

פרשת ניצבים לעולם תחול לפני ראש השנה. הפשט הוא שמשה רבינו מדבר עם בני ישראל ואומר להם הקב"ה שומע. **אתם ניצבים, אתם, אותיות אמת.** אנחנו עם ישראל, אנשי אמת. אנחנו לא שייכים לשום אומה ולשון. שום אומה ולשון לא יכולה עלינו. למה? כמה מיני מלאכים יש על כל האומות? המדרש אומר שעל כל איש ואיש יש לו מלאך שלו. חוץ מישראל שאין להם מלאך כיוון שההשגחה היא ישירה מאת ריבון העולמים.

אתם ניצבים, מלשון, ניצב ומלך. ניצב פירושו איש גדול, ענק, חכם, גביר. אנחנו ישראל כולנו בני מלכים, בפרט יום ראש השנה. **כל מקום שכתוב "היום" רמז לראש השנה.** כמו אצל איוב, ויהי היום (איוב א, ו), רמז לראש השנה. כמו אצל השונמית, "ויהי היום ויבוא אלישע אל שונם (על פי מלכים ב' ד, ח)". ועוד כאלה רבות יש פסוקים.

אנחנו עומדים כולנו למשפט ביום הזה. לכן, **אדם צריך לבוא כשהוא מוכן.** תעזבו את הקניות ואת הסופרים ותשבו להכין את עצמכם. לא צריך לקנות פי 5 אוכל. אסור לבשל ולזרוק משום בל תשחית ומשום ניצוצות הקדושה שנמצאים באוכל.

ברוך השם, אשריהם ישראל שאוהבים את ראש השנה, זה ידון אותנו לכף זכות. **זו תשובה מאהבה.** כדאי לקחת את סידור התפילה, ואת ההלכות של ראש השנה וללמוד. **עלינו להמליך את הקב"ה עלינו.** איך ממליכים? צריך לדעת מהו כוחו של המלך. האמת, שכל ספרי המוסר כתבו שבלי לדעת תורה אי אפשר להמליך את השם. יכול אדם לומר מיליון פעם בשעה "אני ממליך את הקב"ה עליי" והוא לא יודע מה זה אני ממליך. כשאדם מגיע לניסיון של כעס או של הקפדה הוא שוכח את המלכת הקב"ה עליו לחלוטין. **להמליך את הקב"ה עלי זה אומר שאני מכניע את עצמי לחלוטין.** ואני משעבד את כל רצונותי, מחשבותי ונטיותי וכל מה שאני אוהב הכל לפניו יתברך שמו.

כמו שכתב **הרוקח** בברכת אהבת עולם לפני שמע ישראל. עם זה בערבית ובשחרית, "אהבת עולם" יזכור, **שיש 7 מיני אהבות בעולם:** שבעה סוגים שאדם אוהב בעולם. יש אדם שאוהב את אשתו יותר מכולם. יש אוהב את בנו, יש את ביתו, יש אוהב את אחיו, יש אוהב את אחותו,

יש אוהב את הממון ויש אוהב את החברים הטובים שלו. אבל יותר מכולם חייב לאהוב את הבורא יתברך שמו כיוון שהבורא אוהב אותנו והוא האציל לנו חיים ושלוש והצלחה, והרווחה ושפע ובריאות וכל מה שיש לנו זה ממנו.

אנו מרוויחים על יד כך רווח עצום. כיוון שביום ראש השנה, כך הגמרא אומרת, **מלך יושב על כסא דין, לפניו שרפים עומדים על מידין**. מי יכול להגיד אני אצא זכאי ? ואני יוצא נקי ? יש כף חובה ויש כף זכות. צריך להפוך את כף החובה לכף זכות.

דניאל ראה במחזה וכתב את זה בספרו. אני רואה את הקב"ה שהוא עתיק יומין, שלא היה לפניו אך אחד. הוא אחד ושמו אחד. **אני רואה שני כסאות. כסא דין וכסא רחמים**. את המחזה הזה ראה דניאל באשמורת הבוקר של ראש השנה. אני רואה את הקב"ה לבוש בגד לבן וטלית לבנה. כביכול שיערותיו יורדות מלמעלה. שם שערות זה רחמים, כאן שערות זה דין, **לכן, צריך להסתפר לפני ראש השנה**. זה משל. אין שם שערות ודמויות. אם יהיו חטאיכם כשני כשלג ילבינו. אם יאדימו כתולע כצמר יהיו (על פי ישעיהו א, יח).

כמה אנו צריכים לשמוח שהגיעו הימים הקדושים האלה. אותה פעולה שנעשית ביום הראשון נעשית ביום השני. ועד רבה ביום השני הפעולה היא עוד יותר.

רבינו האר"י כותב, למה שני ימים ? הרי בגמרא כתוב ששני ימי ראש השנה הם כימי אריכתא. כיום אחד ארוך. ולכן אסור לבשל מיום אחד לחברו. אני יכול לבשל כפול ביום אחד ושישאר חלק למחרת. אבל לבשל לכתחילה ביום הראשון לצורך הלילה או לצורך מחרת אסור. **להפשיך מותר. להוציא מהמקרר מותר. בישול אסור**. קדושה אחת לשני הימים. בקידוש, בשני הקידושים אנחנו מברכים שהחיינו, כיוון שכל קידוש מצווה בפני עצמו. וכל לילה הוא לילה בפני עצמו.

אומר רבינו האר"י, עליו השלום, **ביום הראשון אנחנו מתקנים רק את חיצוניות העולמות**. אתה בונה את הבנין של שנה הבאה. **אבל ביום השני אתה בונה את הרוחניות**, את התוכן הפנימי של ראש השנה. את התוכן הפנימי של כל השנה, את התוכן הפנימי של כל העולמות כולם. אז תראה איזו עבודה קדושה נתן לנו הקב"ה בימים האלה. אז צריך להודות לו, שהחיינו וקיימנו והגענו לזמן הזה. כמה אדם צריך להודות להשם. כמה הקב"ה אוהב אותנו.

הגמרא בברכות דף ל"ב אומרת, דבר מאד מעניין. בוא וראה כמה הקב"ה אוהב את ישראל. ותאמר ציון, עזבני השם והשם שכחני (ישעיהו מט, יד). אמר הקב"ה לישראל, אתם אומרים ששכחתי אתכם ? אתם אומרים שאיני זוכר אתכם. בואו וראו מה בראתי בעולם. שנים עשר מזלות בראתי ברקיע. ועל כל מזל ומזל 30 חיל. ועל כל חיל 30 ליגיון. ועל כל ליגיון 30 רהטון. ועל כל רהטון 30 קרטון (קבוצות מלאכים). ועל קרטון וקרטון 30 גיסטרא. ועל כל גיסטרא 365,000 ריבוא מלאכים. **וזה לכל אחד ואחד מישראל**. יהודי שהולך בראש השנה לבית הכנסת להתפלל כל החיילים האלה הולכים איתו. כמה זה יוצא ? ניסיתי לעשות, המחשב התפוצץ. הוא אמר משהו לפני שהתפוצץ, 17739 ועוד 10 אפסים. זאת אומרת 15 ספרות. כמה זה 15 ספרות ? גדודים של מלאכים שהולכים עם כל אחד מישראל. שימו לב איזו אהבה השם אוהב אותנו. אתם אומרים שאני שכחתי.

בס"ד

כמה הקב"ה אוהב את ישראל!

הגמרא בברכות דף ל"ב אומרת, דבר מאד מעניין.

"ותאמר ציון, עזבני השם והשם שכחני"
(ישעיהו מט, יד)

אמר הקב"ה לישראל,

**אתם אומרים ששכחתי אתכם?
 אתם אומרים שאיני זוכר אתכם?
 בואו וראו מה בראתי בעולם.**

וזה לכל אחד ואחד מישראל.

17739

ועוד 10 אפסים.
 זאת אומרת 15 ספרות.
 כמה זה 15 ספרות?
 גדודים של מלאכים
 שהולכים עם כל אחד מישראל.

12 מזלות ברקיע

- ועל כל מזל **30 חיל** x30
- ועל כל חיל **30 ליגיון** x30
- ועל כל ליגיון **30 רהטון** x30
- ועל כל רהטון **30 קרטון** (קבוצות מלאכים) x30
- ועל כל קרטון **30 גיטרא** x30
- ועל כל גיטרא **365,000 ריבוא מלאכים** x30

שימו לב איזו אהבה השם אוהב אותנו!

מובא בזוהר הקדוש, שיש 7 היכלות בגן עדן. מה יש בהיכלות ?

בהיכל אחד יושבים הגרים, ובראשם אונקלוס הגר.

היכל שני יושבים כל אילו שסבלו ייסורים. יש מישהו שלא סובל ייסורים ? ייסורים זה לא רק גוף ובריאות. גם ייסורי ממון, לחצים, ייסורי דעת. בראש ההיכל הזה יושב מלך המשיח. הוא מלא ייסורים ומנחם את כל בעלי הייסורים.

בהיכל השלישי יושבים כל אלה ששבו בתשובה, ובראש ההיכל הזה מנשה בן חזקיהו המלך, שהוא 22 שנים כפר בעיקר ועבד אלילים ואח"כ, 33 שנה חזר בתשובה.

היכל רביעי, שם יושבים כל אלה שהם נהרגו על קידוש השם ומסרו נפש לכבוד השם יתברך. בראש ההיכל יושב רבי עקיבא, שהוא ראש להרוגי מלכות, נהרג ביום הכיפורים.

בהיכל החמישי, יושבים החסידים, אלה שעובדים את השם אפילו שהם לא יכולים. הוא קם עייף והוא קם מוקדם. הוא נותן צדקה אפילו שאין לו כל כך אפשרות. מי יושב בראש ההיכל הזה ? רבי יוחנן בן זכאי.

בהיכל השישי, היכל הצדיקים. מי נקרא צדיק ? זה שעמד נגד היצר הרע. זה ששומר לא ליגוע באישה זרה. זה שיודע שהאישה שלו נידה ואינו נוגע בה. זה יקרא צדיק. אחד שרואה תמונה של תועבה ועוצם את עיניו. זה זוכה לאור השכינה. מי יושב בראש ההיכל ? יוסף הצדיק.

בהיכל השביעי, יושבים כל ישראל. כל היתר שלא שייכים לקבוצות שמנינו. ומי יושב בראש ההיכל 3 אבות.

האדם לא יודע לאן לבחור להגיע. כל זה אפשר לזכות ע"י תפילה בראש השנה.

בס"ד

מובא בזוהר הקדוש,

7 היכלות בגן עדן

היכל 7	היכל 6	היכל 5	היכל 4	היכל 3	היכל 2	היכל 1
בהיכל השביעי, יושבים כל ישראל. כל היתר שלא שייכים לקבוצות שמנתנו. ומי יושב בראש ההיכל 3 אבות.	בהיכל השישי, היכל הצדיקים. מי נקרא צדיק? זה שעמד נגד היצר הרע. זה ששומר לא לינע באישה זרה. זה שיודע שהאישה שלו נידה ואינו נוגע בה. זה שראה תמונה של תועבה ועוצם את עיניו. זה זוכה לאור השכינה. בראש ההיכל יושב יוסף הצדיק.	בהיכל החמישי, יושבים החסידים, אלה שעובדים את השם אפילו שהם לא יכולים. הוא קם עייף והוא קם מוקדם. הוא נותן צדקה אפילו שאין לו כל כך אפשרות. בראש ההיכל יושב רבי יוחנן בן זכאי.	היכל רביעי, שם יושבים כל אלה שהרגו על קידוש השם ומסרו נפש לכבוד השם יתברך. בראש ההיכל יושב רבי עקיבא, הוא ראש להרוגי מלכות, נהרג ביום הכיפורים.	בהיכל השלישי יושבים כל אלה ששבו בתשובה, ובראש ההיכל הזה מנשה בן חזקיהו המלך, שהוא 22 שנים כפר בעיקר ועבד אלילים ואח"כ, 33 שנה חזר בתשובה.	היכל שני יושבים כל אילו שסבלו ייסורים. ייסורים זה לא רק גוף ובריאות. גם ייסורי ממון, לחצים, ייסורי דעת. בראש ההיכל הזה יושב מלך המשיח.	בהיכל אחד יושבים הגרים, ובראשם אונקלוס הגר.

האדם לא יודע לאן לבחור להגיע.
כל זה אפשר לזכות ע"י תפילה בראש השנה.
ע"פ שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי

רבי יוסף גייטליא, היה מגדולי הפוסקים ומגדולי המקובלים בספרד. חי לפני 750 שנה. רבינו יוסף קארו כותב עליו בכבוד ובהערצה גדולה. יש פסקים שלו בהלכה, וספריו בענייני הקבלה מדהימים. אי אפשר לתאר את ידיעותיו הענקיות בתורה.

הוא כתב שם, דע שאי אפשר לספר ולספור אחד מריבי רבבות של פירושים שתלויים בקוץ היוד של האלף. יש שם שש מאות אלף פירושים על קוץ היוד של האלף. וכל אחד תרי"ג אופנים. וכל תרי"ג אופנים מתחלק לשישים ריבוא מישראל. וכל אחד משישים ריבוא מישראל מתחלק לארבע חלקים, **פשט, רמז, דרש וסוד**. ואח"כ כל אחד מאלה מתחלק לעוד ועוד. עשינו חשבון, יצא 7 מיליארד שמונה מאות מליון פירושים יש רק על קוץ היוד של האלף. תבין מה יש בתורה הקדושה שלנו. מה יש בתפילה שלנו.

רבינו האר"י אומר שזו זכות גדולה לומר את משניות ראש השנה. יש בהם ארבעה פרקים. מי שאומר אותם בשני לילות ראש השנה וקורא אותם יפה זוכה לקשט את השכינה בארבעה כתרים. והיא עולה למעלה ויושבת ליד הקב"ה. ושואל אותה הקב"ה, מי ברא לך את הכתרים האלה? מי קשר לך אותם? והיא אומרת לו. פלוני, זה שגר ברחוב זה וזה. מייד למחרת שהוא בא לדין. אם נגזר עליו מיתה או איזו גזירה רעה, באה השכינה וצועקת, זה הכתר שפלוני נתן לי. וקורעים לו את גזר דינו. תראה באיזה דברים פשוטים אדם יכול להציל את עצמו ואת נפש בני ביתו. **לא לפספס את היום הזה!**

הגאון מוילנא אומר, שהתפילות של ראש השנה ויום הכיפורים, הן קובעות באופן גורלי מה יהיה איתנו כל השנה ולמעשה כל חייו. כי למעשה אם יגזר עליו למות אז גמרנו. או נגזר עליו

איזה נזק או נכות, לא יבוא חס ושלום, אין לזה תקנה. אז כמה אדם צריך לנצל את היום הזה מה שאפשר יותר כדי שתהיה לנו שנה טובה ומבורכת.

בין היכל להיכל יש מרחק של שמונים שנות אור. אבל בשניה אחת אפשר להגיע. יש ענן שלוקח אותנו בטיסה ישירה. מחר בבוקר בא משיח אנחנו הולכים לבקר שם.

אדם צריך להזהר ולהכין את עצמו. דבר ראשון תסתפר לפני ראש השנה ותכוון לסלק מעצמך את כוחות הדין. והגבורות שזה השערות. נשים לא צריכות להסתפר. **התרת נדרים** קללות גם כן, מסוגלת מאד לכפרה וכך כתב רבינו האר"י. הוא שייסד את המנהג הזה.

אותו דבר **צדקה מסוגלת מאד**. מובא בספרים שאדם יתן צדקה לפני ראש השנה, וגם ביום של חול. כאשר מצבו של האדם עדין יתן צדקה ויגיד שזה כופר נפש בעדו ובעד בני ביתו. **ואם יחלק את הצדקה לשבעה תלמידי חכמים עניים נקרע רוע גזר דינו**. כך ראיתי אתמול מובא בשל"ה, מהר"ם חביב, ר' חיים פלאגיי. אנחנו את הכסף שמגיע מחלקים ליותר משבעה תלמידי חכמים. לכן אחרי השיעור, כל מי שירצה ישים אפילו חצי שקל. 16 שקלים זה מחיר של 160 פרוטות כסף. 4 גרם כסף שוויו 16 שקלים. אדם ישתדל תמיד, אם נמצא במצב של מבוכה, יקח איזה סכום לצדקה ויחלק אותו לשבעה תלמידי חכמים עניים או לשבעה סוגי צדקות (הכנסת כלה, מזון...!). ובזה יבוטל מעליו גזר דין.

דבר נוסף רבותי, **תפילה בקברי צדיקים**. ללכת לפני ראש השנה או בעשרת ימי תשובה לשמואל הנביא או לקברי האבות. יש יותר מזה? אברהם יצחק ויעקב, שהם מתעוררים עלינו ומבקשים עלינו רחמים.

טבילה במקווה בערב ראש השנה. זמן הטבילה, משעה לפני חצות היום. בסביבות 11 וחצי בבוקר. ויתכוון בטבילה לכפר את כל העוונות ותחל שנה וברכותיה.

דבר נוסף **צריך להכין את תפילות ראש השנה**. אדם צריך להיזהר ולכוון ולהכין את הסדר.

בכ"ט אלול זו המנחה האחרונה של השנה. יש לה כוח עצום להעלות את כל התפילות שהתפללנו לא מדוייקות במהלך השנה. הכל מוקלט שם למעלה. לכוון שאני בא להתפלל תפילת מנחה אחרונה של השנה ואני מבקש ממך ריבון העולמים, שע"י התפילה הזו תתקן תשלים תכפר את התפילות שהחסרתי במשך השנה. כולל שחרית, מנחה, ערבית, מוסף וגם נעילה של כיפור. הכל הוא יכול לתקן. בתפילה הזו הכל עולה.

יש עוד דבר נפלא שמובא במדרש תנחומא, **שמצווה להרבות אורה בבית בראש השנה**. וגם בבית הכנסת. בבית המקדש היו שמים את שמן הזית במנורה, והמנורה היתה דולקת מערב ראש השנה לערב ראש השנה.

אברהם חזן חיבר את הפיוט אחות קטנה. זכה המשורר הגדול הזה, הוא מגדולי ספרד, שאת הפיוט הזה אומרים בכל עדות ישראל, גם ספרדים וגם אשכנזים. **תכלה שנה וקללותיה**, תכוון עוונותיה. לא אוברדרפט. כל העוונות שעשיתי השנה יכלו.

צריך האדם להתפלל ברגש בתפילות ראש השנה. רבינו האר"י כותב, מי שנופלת עליו בכיה גדולה, בתפילה של ראש השנה, ידע שבאותו רגע דנים אותו בשמים, והנשמה מרגישה. או אפילו לא בכיה הוא מרגיש איזה פחד או איזה רעדה או איזה רטט חלחלה. אדם שיורדת עליו איזו בכיה סימן שנשמתו נשמה קדושה ומטהרת. נשמה טהורה קדושה וטהורה וזה עניין גדול מאד אם זה קורה לך.

אבל לעורר בכי לכתחילה לא, כיוון שזה יום טוב, והפסוק בנחמיה כותב, חדות השם היא מעוזכם ואל תעצבו (על פי נחמיה ח, י). נחמיה הוכיח את אלה שנשאו נשים נוכריות והעם בכו בכי גדול ביום ראש השנה בעצמו. אז הם עזבו את הנשים הנוכריות ואמר להם, אכלו משמנים ושתו ממתקים כי קדוש היום לאלוקינו ואל תעצבו (על פי נחמיה ח, י).

הרב חיד"א הביא דבר נוסף שמקורו מקדושי עליון, אנשי קבלה שידעו כל סודות התורה, וידעו שם המפורש גם. הרוקח כתב בשם, שהיה תלמידם, **שכשאדם מתפלל תפילה בכוונה הוא ניצל מ 18000 ריבוא חדרים שבגיהנם**. ונכנס ל 18000 ריבוא חדרים של גן עדן. וקושר לראשו 18000 ריבוא כתרים. כמה זה 1000 ריבוא ? 10 מיליון. כפול 18, 18000 כפול 10000=180 מיליון כתרים. ובעיקר בראש השנה.

לכן, האדם לפני שיתחיל את תפילת העמידה בליל ראש השנה לא יחשוב על התמרים והדגים. השם שפתי תפתח, אני נכנס לעולם האצילות, תפילה ראשונה של השנה החדשה. הכל תלוי כאן. אני מכניס את המפתח ופותח את הדלת, מי יודע איזו עולמות של אורות יפתחו בפני. להתפלל מהלב כמו שצריך, ואז יזכה להיכנס לגן עדן ואומר שם הרוקח, והוא נכנס לקודש הקודשים למעלה, להיכל קודש הקודשים העליון ומייחד עם הבורא. **אתה לבד עם הקב"ה ריאיון אישי יש לך**. לכן אדם צריך ללבוש חיל ורעדה, בפרט בראש השנה.

בזכרנו לחיים לא לשכוח רבותי, יש שם ארבע פעמים חיים, זוכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים, כותבנו בספר חיים, למענך אלוקים חיים. וינצל מארבע סוגי מיתה. השם ישמור. את ארבעתם אם נגזר על האדם הוא קורע את זה.

א. מיתה טבעית, הגיע הזמן שלו, ואפילו בחצי ימיו השם ישמור, הלך לעולמו מיתה טבעית. גם זה יכול לבטל בראש השנה.

ב. קודם זמנו, על ידי עוון. מה פירוש ? הרי אמרנו קודם, גם כשנפטר צעיר. אם למשל קבעו לו 80 שנה לחיות, ופתאום החליטו בשמיים בגיל 60 לקחת אותו כי עשה איזו עבירה קשה ובגלל העבירה הזו נקנסה עליו מיתה. עכשיו יבוא ויתפלל יקראו לו את זה. כל זה כותב השלי"ה בשם הרמ"ק.

ג. אם חס ושלום לא נגזר עליו למות, אבל יש איזה אויב שמבקש נפשו. או איזו מלחמה שיש והוא בסכנה, אז בגלל שנכנס למקום סכנה או נגיד שחצה כביש לא כהוגן, אז הוא גרם לעצמו שנכנס למקום סכנה. או נכנס לתוך שטח אש, או הלך חשוף מול האויב או הלך במקום של מגיפה והוא לא לבש חלוק מיוחד. אז זה הוא גזר על עצמו, זה לא נגזר עליו בשמיים. גם זה מתבטל היום.

ד. לפעמים נגזר עליו לכפר על אחרים. כגון, שהוא בן משפחה או גדול המשפחה או גדול הדור ולוקחים אותו כדי לכפר.

על כל הארבעה האלה צריך לכוון.

יש ארבעה שנחשבים מתים:

- א. עני.** עני חשוב כמת. תבקש שלא תהיה עני.
- ב. סומא** חשוב כמת. תבקש על העיניים שלך.
- ג. במחשכים הושיבני כמתי עולם (איכה ג, ו). צרעת.** מי שחולה בצרעת חשוב כמת. תבקש גם על זה.
- ד. עקרות.** שלא יהיה עקר ושלא ימותו לו הילדים. שלא יהיה עקר בתורה. יש אדם שהוא לומד והוא לא מחדש כלום. כמו שהוא התחיל את היום כך הוא סיים אותו. למד שנה שלימה, ומשהו שלם אחד הוא אינו יודע. זה עקר בתורה. פריה ורביה בתורה. זה צינור של פריה ורביה.

אנשים רבים לומר **לדוד מזמור להשם הארץ ומלואה תבל ויושבי בה** (על פי תהלים כד, א). זו סגולה שלא יחסרו מזונותיו. הספרדים בשנים האחרונות בפרט אלה שיודעים לעבוד טוב עם המצלצלים והמרשרשים אז המציאו גם פתיחת ההיכל. ואנשים קונים בהרבה כסף את פתיחת ההיכל הזאת. תדעו רבותי שכל מי שאומר את זה **בכוונה** יהיה לו פרנסה.

אבל יש פה תנאי גדול, שחבל שלא כתבו זאת בסידורים. **לפני שאתה קורא את המזמור תקבל על עצמך לא להישבע לשקר.** ולא להוציא דבר מרמה מפיו והפרנסה שלו תהיה שופעת. ולכן אמר, מי יעלה בהר השם ומי יקום במקום קדשו (תהלים כד, ג) ? נקי כפיים ובר לבב. אשר לא נשא לשוא נפשי (על פי תהלים כד, ד)... ישא ברכה מאת השם וצדקה מאלוקי ישעו (תהלים כד, ה).

יזהר מאד גם מכעס. מקטטה. יקנה פמוטים יפים לאשתו. פמוטים מכסף זו סגולה לעושר. והאישה היא מדליקה את הנרות, אנחנו מכפרים על חטא עץ הדעת בהדלקת הנרות. אדם צריך לכפר על חטא הדעת. כמה שיותר נאה ויותר יקר טוב יותר. **האישה בהדלקת נרות מכפרת על בעלה גם.** לכן, רבינו בחיי כתב שהאישה תתפלל אחרי הדלקת נרות על בעלה אם זה בשבת ואם זה ביום טוב וכל שכן בראש השנה. וכך בעזרת השם תהיה לו שנה מבורכת ומוצלחת.

דבר נוסף, כתב אחד מגדולי ישראל, כתב **רבי אברהם חמויי,** לפני כ 200 שנה, הוא כתב למעלה מ 40 ספרים. הוא היה רב בדמשק, טורקיה, במצריים וגם בישראל, סבל הרבה ייסורים. חיבר המון ספרים. בין הספרים כתב ספר על הסליחות שנקרא בית אל. 500 דפים. כל הפירושים

וההלכות. על חודש אלול גם כתב. על ראש השנה כתב ספר ששמו בית דין. על יום הכיפורים כתב ספר ששמו בית הכפורת. ואחרי זה על כל החגים.

הוא כותב שם שהוא מצא בכמה מקורות **שמי שמארח עניים בשלחנו** עניים או אנשים שהם זקוקים בראש השנה זוכה שיאריכו ימיו, זוכה שיהיו לו בנים זכרים, וזוכה שגם אם חס ושלום נגזר עליו למות יכתב בספר חיים טובים. ובלבד שיהיו עניים הגונים. יקרב אותם, שלא ידברו דברים בטלים. שיקראו משניות.

התחליף לאירות, סוג ב', זה לשלוח מנות או עופות ודגים לאותם משפחות שזקוקות. זה מה שאנו עושים. עשינו אתמול בשביל כל הקהל. **דבר שלישי לתת להם כסף**. בוודאי שיש בזה כפרה וזוכה להינצל.

היה אחד מגדולי ישראל, חברם של הרמ"א והרש"ל, **המטה משה**, הוא היה קדוש מאד. הרמ"א מצטט אותו המון. המטה משה כותב, שיש סגולה ידועה, **להשכים בבוקר בחמישה ימים בשנה**. היום הכי חשוב, זה יום ראש השנה. מי שמשכים ביום ראש השנה בבוקר, ניצל ממידת הדין. לא יכולים לקטרג עליו. לכן טוב לקום בעלות השחר. וגם עם המניין שלו מאוחר, יקרא תהלים.

ושעה שמוציאים ספר תורה. יש פתיחת ההיכל ויש הוצאת ספר תורה. יש הבדל בזה. נכון שבפתיחת ההיכל יש שעת רצון. ואנו אומרים מה שכתב הרש"ש, שנים עשר פעמים, **לעולם דברך השם ניצב בשמיים** (על פי תהלים קיט, פט), זה כנגד 12 חלונות ברקיע ששמה ננעלים כל הגזירות הקשות ולא יורדות על ידי זה. אבל יש גם בשעה שמוציאים את הספר שעת רצון גדולה בשמיים וכל העולמות מזדעזעים. כתב המטה משה, והביא אותם גם רבי חיים פלאג'י, **שבאותו רגע יבקש על בניו ועל נכדיו שיהיו יראי שמיים**. באותו רגע. ואפילו שהם כן יראי שמיים תבקש. לאף אחד אין תעודת ביטוח. הכל בידי שמיים חוץ מיראת שמיים. כשמוציאים את הספר וגם אחרי שיצא אפשר לבקש.

ביום ראשון של ראש השנה נוהגים לקרא את העקידה. מסיימים את קריאת התורה בפסוק ויאמר לאברהם..ופילגשו שמה ראומה..ותלד גם היא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה (על פי בראשית כב, כד). מה זה עושה פה בראש השנה ? מסיימים את קריאת התורה באיזה פסוק מוזר ? בלתי מובן.

הגאון החיד"א, הקשה את הקושיה הזו ותרץ. דע שבפסוק הזה יש סודות גדולים ויש בזה הרבה סגוריה על ישראל. ופילגשו ושמה ראומה, אומרת השכינה הקדושה לקב"ה, תראה את בני הפילגשים של אברהם אבינו הם הגויים האלה, **ראומה. ראו מה בני לבין חמי**. תראה את היהודים עושים ראש השנה. אוכלים כרתיא, אוכלים סלקא, אוכלים תפוח בסוכר, האשכנזים אוכלים תפוח בדבש, זה דין הם אינם מפחדים מהדינים. אנחנו אוכלים תפוח בסוכר. סוכר זה חסד. קוראים משניות, ובאים לבית הכנסת ומתפללים, ומתחננים. הגויים מה עושים בראש השנה ? מרביצים טקילה, שיבס ובירות ואח"כ דופקים מכוניות.

טבח ראשי תיבות, טוענים בעלי חובות.

ואת גחם, גזור חיים, מוות.

צועקים נובחים כמו כלבים.

ואת תחש, תקעו חודש שופר.

תביאו שופר ונראה איך הם יברחו.

ואת מעכה, מלך על כל הארץ.

תראה איזה פסוק נפלא. ואז בשעת קריאת התורה האדם יזדעזע.

ביום השני, אומרים, והאלוקים ניסה את אברהם (בראשית כב, א). ביום הראשון, אם לא אומרים בבית הכנסת, אז כל אחד יאמר את פרשת העקידה לבד. מילה במילה. ויזכור כאשר אומר "ויעקוד את יצחק בנו (בראשית כב, ט)", שהקב"ה יעקוד את כל כוחות הדין והגבורות, שלא יקטרגו על שום יהודי בעולם. בפרט החיילים שנמצאים במקומות מסוכנים שצריכים הרבה הרבה שמירה. יש הרבה אנשים שמחפשים את נפשם על שמירת הארץ. תראו איזה שנה קשה היתה לנו. **מי שמוריד דמעה אחת בראש השנה וביום הכיפורים, הדמעה הזאת מכבאת את האש של המקטרגים.**

אחרי זה **תקיעת שופר. תקיעת שופר צריכה זהירות גדולה.** על האדם לדעת שהוא נמצא בכף מוזניים. ובמשקל. ודנים אותו כעת. מה יהיה איתו השנה, ממנו, מאשתו, מגופו, ממונו, מעסקיו, מביתו, ממעמדו, מפרנסתו. זו השעה שצריך לשוב בתשובה.

אחד הדברים שכדאי לקבל, **להוסיף לימוד תורה 5 דקות כל יום.** זה הכי טוב. הכרעת את הכף לכף זכות. או נוסף פרק משנה. או תוסיף 2 פרקי תהלים כל יום. או לקרא ברכות השחר בכוונה מתוך הסידור, להגיד קריאת שמע שעל המיטה בכוונה, לכוון בפסוק שמע ישראל. כל אחד יבחר לו איזה דבר.

לכוון במילה אחד שאני ממליך את הקב"ה על השמיים ועל הארץ. וארבע רוחות השמיים ואני ממליך אותו על הצומח החי והמדבר. וגם על איבר ואיבר מאיברי ועל כל גיד מגידי. זה יקבל עליו האדם, קורעים גזר דינו. זה יקבל עליו האדם לפני התקיעות.

תקיעות דמיושב, כותב האר"י, יכוון לבטל יצר הרע של עבודה זרה. כל מיני אמונות שונות שהוא מאמין באיזה קמיע או איזה רבי שיציל אותו או מאמין באיזה מלאך שהמלאך יציל אותו. לא. אני מאמין בקב"ה. **מותר ללכת לקברי צדיקים אבל לבקש רק מהשם, לא מהצדיק.** יבקש מהשם, בזכות הצדיק הזה שעבד אותך כל ימיו ובזכות התורה שלו שנמצאת פה, תרחם עלינו. הולך לקברי אבות, גם כן תבקש מהשם יתברך שירחם עליך בזכותם. לא לבקש מהצדיק עצמו.

אדם שבטח בכסף או בבשר ודם יתכוון לכפר על זה בתקיעות של מיושב.

אח"כ יש **תקיעות של לחש.** כל העבירות שקשורות לגילוי עריות, במחשבה בדיבור במעשה ובשמיעה. וכל שכן אם נגע או פגע או קרב לאישה נידה אפילו היא אשתו, חס ושלוש נגע באשת איש, חס ושלוש נכשל בגויה, חס ושלוש נכשל במה שנכשל. השכינה סובלת בעוונותינו. היום קראתי את דברי האר"י בשער הכוונות, הזדעזעתי. **למה הווידי נאמר בלשון רבים ?** חטאנו, עווינו, פשענו. הרי יש שם עוונות שלא עשיתי אותם. תדע שגם אם יהודי בקצה העולם, כל יהודי שעושה עבירה נהייתי שותף שלו. במודע או שלא במודע. אז כולנו בסירה אחת. כי כל ישראל ערבים זה לזה. אני בא להתוודות על עוונותי וגם על עוונות חברי. כי כל ישראל חברים. כי אחרת אנו לא ניגאל.

כשמגיע ללחש, זה גילוי עריות, שהכל נעשה בסתר ובהחבא. שמגיע **לחזרת השף,** יכוון לכפר על כל מה ששייך לעבירות שהם שפיכות דמים. זה לא רק רצח. אלא גם כעס, הרמת יד, חבלה גופנית, או גזל את ממונו, כאילו נטל את נפשו, לא החזיר אבידה לבעליה, כל ענייני הממון. זה מכפר ונותן לו כוח לעמוד כנגד זה.

יש 10 סדרות של תשר"ת.

3 במיושב, 3 בלחש, 3 בחזרה, ועוד אחד בקדיש תתקבל, 10.

אותו דבר עשר תש"ת, 10 תר"ת.

אז עשרה של **תשר"ת** זה יוצא גימטריא שטן, 360 עם הכולל, בזה מכניע את השטן לחלוטין, אומר רבינו האר"י.

10 קולות של תש"ת, מכניע את יצר הרע של לא תעשה, שס"ה לא תעשה. יצר הרע הזה נכנע ומכפר לך על מה שחטאת.

10 של תר"ת, יצר הרע של מצוות עשה. כל אחד ואחד יכוון בזה.

חשוב שהתוקע יהיה חסיד, תמים, איש בעל מעשים טובים. לב נשבר, שעושה את הפעולה כמו שצריך.

רבינו האר"י אומר, ש 10 ספירות יש בתוקע עצמו.

ששופר זה הבינה, הפה של התוקע זה כתר. אז אם התוקע יש לו פה מלוכלך אז אוי ואבוי. היד שאוחזת בשופר, זה החכמה. והחלק של השופר שבולט החוצה זה הבינה. והקולות שיוצאים מהשופר זה חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות. וכולם עולים למעלה ונעשים כתרים בראש מלכו של עולם. תראה איזה דבר מבהיל נעשה בשופר. ועוד לא אמרתי לכם כותרת שבכותרת שכתב רבינו האר"י. איזה דברים מבהילים.

חזן של מוסף, חמור מאד מאד מאד, ויש גבאים כסילים שמפילים אחריהם את הקהל. בוחרים איזה אחד אהבל שיהיה חזן. אוי ואבוי לקהל שלהם. ואם יש לו טלוויזיה בבית, ואם אשתו הולכת בגילוי ראש, תברח מבית הכנסת. תתפלל ברחוב על פסי הרכבת, טוב להתפלל מאשר להתפלל עם אחד כזה. אוי ואבוי. בפרט ביום ראש השנה ויום הכפורים. גם במנחה של יום חול ושל תשעה באב. מה אתה שולח פרקליט מלא חבורות מכף רגל ועד ראש.

אז **חזן של מוסף האיש הכי זקן ותלמיד חכם הכי גדול הכי חסיד וצדיק שבהל.** ושיוודע בצערם של ישראל, והוא דוגמת הכהן הגדול. היו אומרים לו "עלה והקרב" מה הקרב? אומר הירושלמי. אין מזבח, אין קרבנות, אתה החזן אתה הכהן הגדול, אתה מכפר עלינו. בבקשה ממך תתפלל כמו שצריך. תבכה.

בישיבת פורת יוסף, רוב השנים הייתי מתפלל עם אבא בישיבת המקובלים פה בצופיוב. איזה שנתיים שלוש בקשתי ממנו רשות להתפלל בפורת יוסף. החזן היה **רבי בן ציון עטון**, זקן ישיש. רק היה ניגש איזה דמעות היו זולגות. כולנו היינו בוכים. לא היה אחד שלא בכה. שובה למעונך. אתה מרגיש שהוא מדבר עכשיו עם הקב"ה והוא עומד מול בית המקדש השרוף והוא אומר להשם הבית שלך נשרף תחזיר אותו ברגע אחת, שובה למעונך. כולנו היינו בוכים. איזו תפילת מוסף. ואיזה יום כיפור. חבל. חבל. **אפשר להחזיר עטרה ליושנה, וככה ניגאל.** תדעו ככה ניגאל. ככה נצליח, ככה תהיה לנו שנה הכי מוצלחת. תיקח חזן טוב.

בתפילת מוסף כל אחד ואחד, אומרת הגמרא **שדין האדם נפסק בתפילת מוסף של ראש השנה.** רב הוא תיקן לנו תפילת מוסף. אומרת הגמרא, בתפילת מוסף חייבים לשוב בתשובה כי עיקר גזר דין זה במוסף. בתפילת מוסף מעיינים עוד פעם בדין עוד יותר.

עוד 3 נקודות חשובות במוסף:

בעלינו לשבח יכוון היטב וידע שהקב"ה וכל פמליא של מעלה מקשיבים לתפילתנו. עלינו לשבח שבתוך העמידה. יאמר את זה בהכנעה ובכוונה גדולה.

אחרי זה, בחזרת מוסף, **באמירת "איה"**, בעיקר שהחזן אומר "איה" ועליו להאריך במילת "איה". הסוד הוא שזה בין קדוש לברוך. אסור לדבר ואסור להפסיק בשום דבר בין קדוש לברוך. למשל אנחנו אומרים "וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש השם קדוש מלוא כל הארץ כבודו" אח"כ לעומתם משבחים ואומרים "ברוך כבוד השם ממקומו". אח"כ מוסיפים כבודו מלא עולם ומשרתיו שואלים איה מקום כבודו להעריצו. זה מאותו עניין. לעומתם משבחים ואומרים ברוך כבוד השם ממקומו.

זה מזעזע את האדם כשהוא קורא מה קורה בשמיים עם המלאכים. איך הם חרדים. איך נשרפים, איך יוצא מהפה שלהם להבים, זה לא יתואר בשעה שאנחנו אומרים קדושה כאן איזה רעש וחיל גדול גדול מתרחש למעלה. זה מבהיל.

יבקש 3 בקשות, בנים עובדי השם בלב שלם, עושר גדול מופלג לעבודתו יתברך, שיזכה לרוח הקודש, ע"י זה יהיה לו עולם הבא. ויתנו לו אומר רבינו האר"י אחד משלושתם.

לא לשכוח, כשאומר, **מהרה בתפארת עוזך**, ה,ת,כ. זה אותיות כ,ה,ת. זה שם קדוש שמשמיד את כל האויבים. מי שמכוון בו בראש השנה בעמידה שום אויב לו יוכל לו, ושום אדם רע לא יזיק כל השנה.

יש לנו גם, מקום נוסף בתוך עלינו לשבח כשאומר, **הוא אלוקינו ואין עוד אחר**, שינצל מכל גזירה רעה או מכל דבר רע באותה שנה. למה? יכוון הוא אלוקינו ואין עוד אחר. אני מאמין בקב"ה בלבד.

בברכת כוהנים, בונים לברכת כהנים. יש לנו בה 15 תיבות. אתה סופר, תתחיל לאחוז בפרקים של יד ימין. תתחיל בפרק העליון של הבוהן של יד ימין. כל פרק מילה. והפרק של היד זה המילה שלום. כל ה 15 המילים של ברכת כהנים יחולו עליכם.

ואני מבקש מכלכם מחילה אולי פגעתי בכם או לא נהגתי בכם טוב. ואני מתפלל עליכם שתאריכו ימים ותכתבו ותחתמו בספר חיים טובים גם המאזינים וגם הצופים, כל עם ישראל. יהיה לנו שנת ברכה והצלחה שנת גאולה וישועה, שנה שבה נשיר בבית המקדש יחד כולנו. **תזכו לשנים נעימות וטובות, כתיבה וחתימה טובה.**

יום קצר והמלאכה מרובה. שבוע הבא, ביום שני, ב"ה, כולנו הולכים לבתי הכנסת לקבל את השנה החדשה. צריך לדעת שכך כתב רבנו האר"י: סוף שנה מסתיימת ביום רביעי במנחה. תפילת מנחה של יום רביעי היא התפילה האחרונה של השנה. למה נפקא מינה? רבנו האר"י כותב שמאז שחטא אדם הראשון, ונגזר עליו מה שנגזר, אנחנו באנו לעולם כדי לתקן גם את מה שאדם הראשון היה אמור לתקן וגם את חטאו של אדם הראשון. זאת אומרת, עבודה כפולה ומכופלת.

כוחן של תפילות ראש השנה/ הגאון רבי בן ציון מוצפי

הגיליון של השנה הנוכחית מסתיים בערב ראש השנה, בתפילת מנחה. מה זה הגיליון הזה? רבנו האר"י כותב שכל רגע בחיים של אדם נרשם. אחד שילם כסף, השני קיבל, אחד אמר ברוך הוא וברוך שמו, אחד ישן, ואחד חולם. כל רגע ורגע רשום, ולאחר כל שעה חותמים את הגיליון ומאשרים מה נעשה בכל שעה ושעה. בסוף כל יום, בחצות הלילה, הנשמה עולה למעלה ומתקיים הפסוק "וביז כל אדם יחתום (איוב לז, ז)", חותמים על הגיליון של 24 השעות שעברו. אחרי זה מתחיל היום הבא, וכך ממשיכים עד סוף השבוע.

מה קורה בסוף השבוע? ביום שבת, בתפילת מנחה, חותמים את הגיליון של השבוע האחרון. כל הרגעים, השעות והימים נרשמים במנחה של שבת. לאחר מכן, יש חשבון של כל חודש וחודש בתפילת ערבית של ליל ראש חודש. אחרי זה יש חשבון של כל שישה חודשים, כמו למשל בראש חודש ניסן או אלול, שבו מסתיים החשבון השנתי.

עם סיום השנה, מתחיל גיליון של שנה חדשה. מה קורה עם הקלקולים שעשינו בימים שעברו? רבנו האר"י אומר שיש אפשרות לתקן אותם. איך מתקנים? בזוהר הקדוש כתוב שיש גניזה של תפילות פגומות, כמו הקורבנות שנפסלו בבית המקדש. אותן תפילות שנאמרו ללא כוונה או דילוגים נגזזות שם, ובשעת עליית הנשמה לעולם האמת, אם האדם לא עשה תשובה, שורפים אותן.

כיצד ניתן לתקן? רבנו האר"י מלמד שתפילת מנחה של שבת יכולה לתקן את כל התפילות שהתקלקלו במשך כל השנים. אם אדם יכוון במנחה של שבת בכוונה שלמה, הוא יוכל להחזיר את התפילות למקומן. כמו כן, בזוהר הקדוש מובאת תפילה שאומרת שהשנה החדשה תעלה את כל התפילות שהתקלקלו בימים שעברו. לכן, בתפילות של ראש השנה ויום הכיפורים יש אפשרות לתקן את התפילות של כל השנים הקודמות.

עוד דבר שצריך לדעת בראש השנה הוא שהפרנסה של האדם תלויה בתפילות של ראש השנה, כיוון שחוק הפרנסה נקבע אז. התפילות של ראש השנה הן אלה שמעניקות לאדם את הפרנסה שלו לכל השנה, ולכן יש לכוון בהן היטב.

אני מתקן דאשתקד, זאת אומרת שלוש שנים אנחנו מתקנים. אני מתקן את השנה שלפני שנתיים ושלפני שנה ושל היום, שלוש. וכל זה אדם יכול לתקן על ידי התפילה הראשונה שהוא מתפלל בליל ראש השנה.

אחרי זה צריך לדעת עוד דבר: שבתפילות העמידה, נכון שבימים נוראים ובשבתות ומועדים אנחנו לא מתפללים תפילת חול, אבל בכל זאת יש בה מסגרת של תפילת שמונה עשרה, שהיא תפילת 'חי'. יש חי טריפות שבמשנה במסכת חולין מובאות, וזה גם טריפות של נשמה שהיא פגומה עם עבירות. אז גם כן לא מקבלים את התפילה שלו, אך הוא יכול לתקן על ידי כוונה בתפילה את כל החי טריפות שהוא קלקל, ועל ידי זה יתקן את התפילות שלו שעברו.

ועוד יותר, הוא יכול להציל עצמו על ידי כוונה בראש השנה שלא יכנס לגיהנום, כי בגיהנום יש חי אלף אמות של כל מיני מקומות (השם יצילנו שלא נדע) ומדורים שונים של גיהנום. מי שמכוון בתפילה בראש השנה לא יראה פני גיהנום, וכנגד זה יש חי אלף אמות של גן עדן שהוא זוכה להם על ידי הכוונה שהוא מתפלל. מי שירצה יראה את הסוגיה בשופר בציון שם מובא יותר בהרחבה.

אז האדם יזכור לשים לב, ואז יזכור מה שאנחנו אומרים הפסוק של 'ותקעתם' שאומרים לפני העמידה, אין בזה הפסקה. הרי דנו על זה הפוסקים, יש ויכוח בין הפוסקים. בשבת אנחנו לפני ערבית אומרים 'ושמרו בני ישראל את השבת' (שמות לא, טז), דרשה הגמרא למה אומרים את זה? אז אמרו הפוסקים: בגלל שזה גאולה אריכתא. מה זה קשור? אם ישראל שומרים את השבת נגאלים מיד, לכן אנחנו אומרים 'גאל ישראל', 'השכיבנו', ואומרים 'ושמרו בני ישראל את השבת'.

עכשיו, בראש השנה אנחנו אומרים 'וביום שמחתכם ומועדיכם ותקעתם בחצוצרות' (לעל פי במדבר י, י), זאת אומרת על ידי התקיעה נתקן, נגאל. זה גם קשור לגאולה. הפסוק הזה צריך לכוון בו טוב, שעל ידי תקיעת השופר נגאל בעזרת השם בגאולה מוצלחת.

עוד הערה קטנה רבותי, אבל היא גדולה מאוד: תפילה בדמעה בראש השנה. נכון שהפוסקים כתבו שבראש השנה זה יום שמחה, שכן ראינו בנחמיה שאומר להם לישראל: 'אכלו משמנים ושתו ממתקים ואל תעצבו כי קדוש היום לה' (לעל פי נחמיה ח, י), מכאן דרשו שיום ראש השנה לא צריך לבכות. אבל כתבו הפוסקים בפירוש שאם נופלת עליו בכיה או מתרגש ובוכה, אדרבה צריך לבכות.

ובספר חסידים כתב בסימן קל, מי שירצה יעיין שם. שם הוא כותב שאם אדם בא ביום ראש השנה לתפילה ואין בידו שום מצווה, שימו לב מה כתוב שם, אין לו שום זכות והוא מלא עבירות אבל עשה בשוגג, אני יודע, אנס אותו היצר, ועומד כעת ביום ראש השנה להתפלל, אבל יש לו רגש והתפלל בהתרגשות והוריד דמעה. אומר רבי יהודה החסיד: אם הוריד דמעה, מיד קורעים לו את גזר דינו ומקבלים את תפילתו. תראו את זה בספר חסידים סימן קל.

אז תארו לכם מה יכולה לעשות דמעה של איש אחד ביום ראש השנה, אפילו אדם פשוט, רחוק. התרגש בתפילה, קרא איזה קטע או איזה פיוט, 'היום הרת עולם', 'היום יעמיד במשפט', והתרגש והוריד דמעה, אפילו אין בו כך כותב רבי יהודה החסיד, אין לו שום זכות, אז המקטרג בורח.

למה? יש לנו כלל, כך כותב רבי שמעון בר יוחאי בזהר, **שבשעה שהשטן שומע אדם בוכה הוא בורח**. והפסוק בתהילים מעיד: **'כי שמע ה' קול בכי, ה' תפילתי ייקח/על פי תהלים ו, ט-ז'**. ברגע שהאדם משמיע אפילו קול של בכי, שם את דמעתו. זה דמעות, אבל מי שאין לו דמעות, גם קול של בכי, אבל בתנאי שזה בא מעצמו, התרגש והוריד – נמחל לו עוונותיו והתפילה שלו עולה. תארו לכם איזו הבטחה יש ביום הזה. עכשיו ניכנס לתוך תפילת העמידה. אני רוצה שתעזרו לי בזכרנו, אבל אל תשאלו שאלות כעת, כי חבל על כל רגע. בזכרנו יש ארבע פעמים 'חיים': 'זכרנו לחיים', 'מלך חפץ בחיים', 'כותבנו בספר חיים', 'למענך אלוהים חיים'. למה יש ארבע פעמים חיים? כנגד ארבע מיתות שכן אדם יכול להינצל מהן. ארבעה סוגי מיתות יש."

אומר רבי שמעון בר יוחאי, כן כתוב שמה: **"כי יריבון אנשים וקי שתראו באבן או באגרופ, ואשר לא צדה והאלוהים אנה לידו, ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה/על פי שמות כא, יח; כא, יג."**

אומר רבי שמעון בר יוחאי: "ואשר לא צדה שלא היה בן אדם שהתכוון לעשות משהו, אבל הוא כן הרג, למה? האלוהים הינה לידו, זאת אומרת נגזר על האיש הזה למות, אז הוא עבר שמה בדיוק. שמתי לך מקום אשר ינוס שמה." מה אומר רבי שמעון בר יוחאי? שאם צדה, זה לא האלוהים אנה לידו. תזכרו את זה. מכאן ראינו שהאדם הוא בחירי, שאם הוא כן צדה, זאת אומרת, הוא תכנן להרוג מישהו, אתה לא יכול להגיד שזה בידי שמיים.

זה נגד מה שהיום מדברים, כל בלי דעת, בלי שכל, מדברים, מוציאים כל מיני המצאות שהכול משמיים, ניסים מעל הטבע וכל מיני דברים. לא נכון. העולם מתנהל לפי טבע. יש צדה ויש לא צדה. אז הוא התכוון להרוג אותו. אדם בחירי הוא, הוא יכול להרוג והוא נענש.

אז על כל אלה. אנחנו מתפללים ביום ראש השנה שנצל מהם. זה צריך לזכור. הרי זה רבותי הזמן קצר. אומר הרוקח עליו השלום: "אתה צריך לזכור את האבות הקדושים, ועל ידי שאנחנו מזכירים את האבות, הקדוש ברוך הוא מרחם עלינו."

ולכן אומרים אחרי זה את הסדר של "ובכן", "וכן יתקדש שמך." מה אנחנו צריכים לעשות? האמת שלפי הגמרא וכך הובא בראשונים, עוד לפני הגאונים, נמצא שהיה רק שלוש "ובכן", כמו שהתימנים בנוסח הבלדי נוהגים לומר רק שלוש. אבל מאז שבאו תיקוני הזוהר והגאונים, יש לנו ארבע "ובכן". למה? אנחנו צריכים מרכבה של שלמה כדי להמליך את השם יתברך.

אנחנו ממליכים בראש השנה את הקדוש ברוך הוא. איך ממליכים? מזכירים את זכות אברהם, זכות יצחק, יעקב ודוד, שהם ארבעת רגלי המרכבה. כנגדם ארבע "ובכן". ובכן הראשון, "יתקדש שמך השם אלוקינו על ישראל עמך," זה כנגד אברהם אבינו שקידש את השם. איפה הוא קידש? בכבשן עם נמרוד.

אחר כך, "ובכן תן פחדך" כנגד יצחק שפשט צווארו על גבי המזבח. אחר כך, "ובכן תן כבוד לעמך," יעקב אבינו הביא 12 שבטים לכבוד השם יתברך, מסר נפשו עליהם, וגידל אותם לתורה. כולם למדו תורה, היו גדולים בתורה אחד אחד, שבטי יה עדות לישראל.

אז השנה, בהושענא רבא, לא התפללנו אותו וקרה מה שקרה. הוא מגן ביום השענה רבא, מגן עלינו מידי כל אויבנו ושונאינו ומפיל אותם, וילכו לעבדו, ימח שמם מן

העולם במהרה. מה שהיה עד היום יהיה כופר נפש בעדנו, אמן. אז אומר לכן יש לכוון בכל אלה. זה דברי הזוהר הקדוש כך כתב.

עכשיו אל תשכח, על ידי המרכבה של ובכן אתה הופך את מידת הדין למידת הרחמים, וזה העבודה שלנו העיקרית ביום ראש השנה. יום כיפור זה משהו אחר, זה מחילת עוונות, אבל ראש השנה זה יום דין. כיוון שיום הדין, ואמרנו שצריך, שלכן אם בכי נפל עליו, זה טוב. אדרבה, נקרא גזר דינו. אז צריך להפוך את מידת הדין למידת הרחמים.

זו הסיבה שמביאים שופר. מה עושה השופר? הופך את מידת הדין למידת הרחמים. אומר רבנו הארי, כתוב לפני תקיעת שופר: **"מן המצר קראתי י-ה, ענני במרחב י-ה (תהלים קיח, ה) "**. אומר התקוע, לוקח את השופר, הצר, מן המצר קראתי, וכשהוא שם את הלשון לתקוע, תיכף יוצא הקול דרך הפתח הרחב.

ואז, אבל אנחנו, השופרות שלנו לא בסדר. השופר צריך ללכת למטה, לא ככה. אתה התרגלת. שנה טובה, כן כן, עושים ככה בשביל הציורים, אבל הגמרא אומרת גמרא מפורשת: **"בשל כפופים היה השופר"**. הספרדי פעם לא היה כזה, היה הולך ככה, הולך בעיגול ויורד למטה. **"ענני במרחב י-ה"**, ואז כפופים, בשל כפופים.

כי אנחנו ביום ראש השנה צריכים להכניע את עצמנו, אז על ידי זה אפשר להפוך. מי שרוצה שיהפוך – לא, זה לא קובע, העיקר שיכוון לשם שמיים, זה העיקר. כן, אז אם כן, צריך להיזהר בזה.

עכשיו למה? אמר אצל יצחק, כן, תן פחד. מה הפחד? מהבור, לא. אבל ממה מבקשים? תן פחד מתי? ויש לך ראייה, כתוב בנביא: **"לא, אני רוצה שתתכננו. יבוא המשיח, אחר כך תגידו: לא אמרת לי שיבוא המשיח?" ובאו במערות צורים ובמחילות עפר מפני פחד ה' ומהדר גאווה בקומו לרוץ הארץ (על פי ישעיהו ב, יט).**

אל תחשוב לרגע שהמשיח בא ואנחנו יושבים ככה, רגל על רגל, ונחים. לא, אנחנו מתכופפים ושוכבים בארץ. ובאו במערות צורים – מערה של סלע – ובמחילות עפר. למה? לא בגלל טילים, פחד שהקדוש ברוך הוא מתגלה בעולם. לא יישאר אדם אחד שיכול לעמוד על הרגליים מהפחד. אנחנו ניפול, כי פתאום הקדוש ברוך הוא קם, ואז יוצא ה' ממקומו לנקום את נקמת עם ישראל.

איך אומר הנביא ישעיה: **"מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זה הדור בלבשו צועה ברוב כוחו, אני מדבר בצדקה רב להושיע. פורה דרכתיו לבדי ומעמים אין איש איתי, ויז מצחם על בגדי וכל מלבושי גאלתי כי יום נקם בליבי ושנת גאולה באה (על פי ישעיהו סג, א-ד) "**. הוא יבוא לנקום את כל ההרואים שהיו מזמן אברהם אבינו ועד היום, אז כל העולם יפחד וירעד. תאר לך מה זה.

אז לכן תן פחד. אנחנו אומרים לו: תוריד את הפחד הזה כבר ואנחנו נגאל. ולמה זה? כדי שנעשה תשובה, אז תהיה תשובה מכל הלב. נכון? יופי. אחר כך, ביעקב, אמר: תן כבוד לעמך. למה כבוד? מה יש שם כבוד? כבוד, מה תסביר? תסביר לי. על ידי שיעקב אבינו הביא 12 בנים, שבטי י-ה, ואז נגמרה הסריה של ה-12 למעלה. הרי יש 12 אורות למעלה, למדנו אתמול בבית הכנסת. יש 12 חלונות, נכון? ה-12 אורות. עכשיו, ה-12 אורות האלה, יעקב אבינו הביא שני עשרה ככוכבי השמיים. אז לכן, תן כבוד לעמך, זה עם ישראל. 12 שבטים, 12 שבטים כולם יבואו.

"תהילה לאורך", מה אמר שם? **"לעמך תהילה לאורך ותקווה טובה לדורשיך"**. מה זה השלוש לשונות האלה? מה זה **"תהילה לעמך"**? כבוד לעמך זה האנשים הפשוטים, העמך, שלא יודעים כלום, לא יודעים תורה. כבוד לעמך. **"תהילה לאורך"** – אלה לומדי תורה שיודעים תורה, אז הם יקבלו תהילה. עכשיו יש עוד יותר, אלה שמאמינים בעולם הבא, אז אומר: **"ותקווה טובה לדורשיך"**. אחר כך יש עוד מדרגה

יותר גבוהה: שעובד לשם שמיים, לא בשבילי, בשביל כבודו של ה'. אמר: "ביטחון למיחלים לך", כלומר הוא לומד תורה בשביל ה'.

הוא מקיים מצוות בשביל הקדוש ברוך הוא, לא בשבילי. מניח תפילין לכבוד השם, שומר שבת לכבוד השם. כל דבר שהוא עושה לכבוד השם, בטחון פה למיחלים לך, ואז ממילא השמחה לארצך, שושן לאורך צמיחת קרן לדוד עבדך. מה ההבדל מחד? כן, דוד עבדך פָּנַשׁ משך. מה ההבדל בין זה לבין זה? אה, במחזור שם מה כתוב? הקדוש ברוך הוא צריך אתי. הקדוש ברוך הוא צריך שאני אניח תפילין? הקב"ה זיכה את עם ישראל, נתן להם תורה ומצוות. הקדוש ברוך הוא אומר: "טוב לי שאמרתי, ביקשתי ונעשה רצוני". הוא מבקש מאיתנו.

אתה לא מבין דבר אחד, דבר אחד. לא יודע, בלבול לך את המוח. אתם למדתם עקום, סליחה שאני אומר לך כך מתוך אהבה. האדם, תדע, האדם הוא בחיר הבריה. מה זה בחיר הבריה? יש את הקדוש ברוך הוא למעלה, ואתה פה. הקדוש ברוך הוא אומר: "אני נתתי לך חיים, ואתה פה חי. יש לך כוח יותר מכל העולם. אתה יכול לשנות את העולם מהקצה אל הקצה, אם תקיים את המצוות, תתפלל. אתה יכול להעמיד את העולם. אם חס ושלום יבוא אדם ויעשה עבירה, יחריב את העולם".

ואז הקדוש ברוך הוא אומר: "אתה חי! כל רגע שאתה חי, אתה כמוני. אני שליט בעליונים, גמרא, ואתה, נכון, למדת את זה, ואתה שליט בתחתונים". ואמרנו שזה סוד הבחירה שיש לאדם. יש לו כוח, עוצמה גדולה מאוד. יכול להגיע, תראה משה רבנו איפה הגיע, רבי שמעון בר יוחאי לאן הגיע, הרב עובדיה יוסף לאן הגיע? נו, ראית? זאת אומרת, בן אדם יכול להיות ענק.

אז עכשיו הקדוש ברוך הוא רוצה שאנחנו נהיה גדולים, ואז נקיים את הפסוק: **"תנו עוז אלוהים על ישראל (על פי תהלים סח, לה)"**. גאוותו. זו השאלה ששאל רבנו האר"י, שאל אותה והוא מתרץ כך: שהקדוש ברוך הוא אומר לפמליה של מעלה: "תראו איזה בנים הבאתי לעולם. תראו את מי הבאתי, תראו מי הם ישראל, איך הם מאמינים בי, את תורת, עם כל הרדיפות, עם כל הצרות, עם כל ההריגות והרציחות. תראו ישראל באים, מתפללים אליי ומאמינים בי". **אש! תנו עוז אלוהים על ישראל**, גאוותו.

עכשיו, עוד מילה אחת, כן? אחר כך אומר: "אתה כן, צדיקים יראו וישמחו". צדיקים, מה זה? אלה שעושים לפי מידת הדין, וישרים יעלוזו. מי זה ישרים? מה, מה יותר מזה וישרים? צדיקים לשם שמיים. וחסידים, הנה, לפני משורת הדין. אחר כך, אתה בחרתנו מכל העמים. למה הוא בחר בנו? כי אנחנו הכי טובים מכולם, צדיקים יותר מכל אומות העולם. אהבת אותנו. למה אותנו? כי אהבה זה דבר הדדי. אנחנו אוהבים אותו, הוא אוהב אותנו. לפי המידה שאתה תאהב אותו, כך הוא יאהב אותך. ורצית בנו, למה? הוא גם רצה. אהבת לא מספיק? מה זה רצית? בגלל שישראל עושים יותר מהצורך.

סיפרתי לך מה אמר עליו השלום. א, נו, הרשב"י נכד ראשי. מה היה בפטירתו? במעם לועז בקהלת. הביא שם שהרשב"י לפני פטירתו ביקש שכולם יצאו, וביקש שאחד התלמידים שישאר איתו, התלמיד הוותיק שלו. ואמר לו: "תראה, אני מבקש ממך דבר אחד. אם אתה רוצה שיהיה טוב בעולם, ולך יהיה טוב, וחלק טוב בעולם הבא, בכל דבר שאתה עושה, תוסיף עוד טיפה יופי לכבוד כל עם ישראל, לכבוד הקדוש ברוך הוא, בשביל עם ישראל, וככה תצליח".

אז הוא למד שלמשל, אם הוא צריך ללמוד שעה, אז הוא לומד עוד דקה נוספת, נכון? נותן 100 שקל, 101, וכן הלאה. כל דבר עוד טיפה, קצת תוספת. אז זה לכן ורצית בנו, שאנחנו רוצים לעשות יותר, עוד. אז זה בגלל זה הקדוש ברוך הוא אוהב אותנו.

סיכום:

בראש השנה אנו נידונים על ידי הקדוש ברוך הוא גם על חיינו בעולם הזה וגם על חיינו בעולם הבא. לכן, עלינו לכוון בתפילותינו לשני העולמות.

אחת התפילות החשובות ביותר שאנו אומרים בראש השנה היא "זכרנו לחיים". בתפילה זו, אנו מבקשים מהקדוש ברוך הוא שיזכור אותנו לחיים טובים וארוכים בעולם הזה ובעולם הבא.

התפילה "זכרנו לחיים" נאמרת ארבע פעמים, כנגד ארבע מיתות שאדם עלול למות. מוות אלקי: מוות שנגזר על האדם משמים.

מוות טבעי: מוות שנגזר על האדם מיום היוולדו.

מוות מקרי: מוות שבא כתוצאה ממקרה מצער.

מוות בידי אדם: מוות שנגרם על ידי אדם אחר.

בנוסף לתפילה "זכרנו לחיים", אנו אומרים בראש השנה גם את המילים "ובכן". מילים אלו מסמלות את ארבעת אבותינו – אברהם, יצחק, יעקב ודוד – אשר מהווים את ארבע רגלי המרכבה האלוהית.

על ידי אמירת "ובכן", אנו מבקשים מהקדוש ברוך הוא שיזכור את זכות אבותינו וירחם עלינו. זכות אבות אלו מסייעת להפוך את מידת הדין למידת הרחמים.

כמו כן, חשוב מאוד להתפלל בראש השנה מתוך לב שבור ובהתרגשות. דמעות של אדם בראש השנה, גם אם הוא רחוק מתשובה, יכולות להביא למחיקת עוונותיו ולקבלת תפילתו.

לסיכום, תפילת ראש השנה היא הזדמנות מיוחדת עבורנו לבקש מהקדוש ברוך הוא רחמים וחיים טובים בעולם הזה ובעולם הבא.

בעזרת השם נכתב ונחתם בספר חיים טובים. זכו ואמצו, ויהי השם עמכם תמיד, בכל שנה ושנה חיים טובים, שגם הם אמרו.

מה את צריכה להרגיש ביום ראש השנה ?

זה יום טוב ויום דין. איך מתחברים להרגשת ה"יום טוב" ול"יום הדין"? **אכלו משמנים ושתו ממתקים כי חדות השם היא מעוזכם** (על פי נחמיה ח, י). אין שום סתירה. אמרו לפני מלכויות כדי שתמליכוני עליכם. מה זה "תגידו מלכויות"? הכוונה לעומק המשמעות של המילה מלכויות. תכירו בי. תדעו שאין עוד מלבדו. הקב"ה הוא הכח הבלעדי בבריאה.

מלכות פירושה התבטלות לראש אחד. להכיר במלכות של הקב"ה ולשמוח בה, ולכן אנחנו חייבים להיות שמחים עמוק בלב. זו חגיגה של מחזוריות שנתית נוספת במלכותו של הקב"ה. כל שנה אנו מחדשים את החגיגה של מלכותו של השם עלינו. בראש השנה אנחנו שמחים במלכותו של הקב"ה. זכינו שאנו עבדי השם. זכינו שהשם הגדול הוא בחר בנו. יש אימפריות בעולם והוא בחר בנו. זו צריכה להיות בליבנו שמחה עצומה. גם בתפילה וגם בבית צריך להתפלל בשמחה עצומה. לשמוח שמחה עצומה שהקב"ה הוא מלך על כל הארץ והוא מקדש אותנו.

זה לא סותר שתהיה יראה ביום הזה. מלכות היא לא מלכות ללא יראה. כתוב במשנה באבות הווה מתפלל בשלומה של מלכות... למלכות יש משמעות כשיש יראה מהמלכות. מה הסיבה שבני מדינה ממליכים עליהם מלך. הם רוצים שיהיה אחד שבידו לחוקק חוקים וגזירות, זה יעשה את הסדר במדינה. יש משמעות ל"ראש אחד" כשיראים ממנו. אין סתירה. שמחים במלכותו של הקב"ה וכמובן שהמלכות הזו יש לה מחיר. אין סתירה. אנו זוכים במלכותו. אז ממילא אין בלבול.

אנשים מתבלבלים איך אפשר שמחה ופחד. שמחים שמחה עצומה שהקב"ה מלכנו וביחד עם זה יש יראה. המלך הוא דן שופט מעניש. זאת אומרת שהמשפט הוא הוצאה לפועל של היראה. יש בראש השנה שמחה ויראה. יש משפט שהוא חלק בלתי נפרד מהמלכות של הקב"ה.

המדרש אומר: אי אתה מוצא אהבה ויראה במקום אחד אלא אצל הקב"ה. בין בני האדם אם אני מפחדת ממישהו אינני אוהבת אותו. אצל הקב"ה אפשר ליצור שתי תחושות ביחד, תחושת אהבה ותחושת יראה. הקב"ה מושל בכל וברא את הכל אז בוודאי שנהאב אותו. איך אפשר לא לאהוב את הבורא, מצד שני זה מחייב יראה.

גם אצל תלמידי חכמים אתה יכול לראות אהבה ויראה ביחד. את יכולה לפגוש את גדול הדור. מה תרגישי? אהבה אליו. מצד שני את מרגישה יראה. היראה היא דווקא מחמת הגדלות שלו. בערכים רוחניים את יכולה למצוא אהבה ויראה שעולים בקנה אחד. בענייני חומר את לא מוצאת אהבה ויראה בקנה אחד. אנו שמחים במלכותו של הקב"ה ואנו מלאים אהבה לטובו וגודלו של הקב"ה מצד שני אנו יראים וגם נשפטים באותו יום. לאהוב את המלך, לירא מהמלך, להישפט אצל המלך.

עוד נקודה חשובה שצריך לעמוד עליה בראש השנה. אנו בראש השנה לא מתוודים. למה לא? אנחנו בראש השנה מתמקדים בנקודה החשובה שאנו ממליכים את הקב"ה מתוך הכרה בגודלו ואהבתו עלינו בהתבטלות גמורה. חז"ל לא רצו שנסח דעת מהמלכת הקב"ה עלינו ולכן, אמרו אל תתוודו. הווידוי נותן לך להתרכז בעצמך. תרחם עלי תסגור את התיק, אתה מתמקד בהצלה הפרטית שלך. ובזה אתה מסיח דעת מהתכלית של ראש השנה. יראה מחמת ההכרה בגדלותו של הקב"ה. וזה תשובה. אמרו לפני מלכויות כדי שתמליכוני עליכם ויעלה זכרונכם לפני לטובה.

יש טיפול בענפים ויש טיפול שורש. תמיד צריך לטפל טיפול שורשי. אם יש לך כאב אל תיקח אקמול תבדוק מה שורש הבעיה. מה שורש החטא שבגללו האדם חוטא? העדר היראה. אם היה לאדם יראת שמיים הוא לא היה חוטא. אנחנו בראש השנה מחדדים את נקודת היראה. זה הטיפול בשורש. זהו שורש התשובה. התבטלות למלכותו של הקב"ה מתוך הכרה בגודלו של הקב"ה.

לפי זה תובן המשנה בברכות. מפני מה קדמה "שמע" ל"היה אם שמוע"? כדי שיקבל האדם עול מלכות שמיים תחילה. אדם יכול לקבל עול מצוות ולא לקבל עול מלכות שמיים. אחד אומר אני לא רוצה להסתבך עם תנורים וגהנום. זה נקרא לקבל עול מצוות בלי לקבל עול מלכות שמיים. לקבל עול מלכות שמיים זה אומר אני רוצה לקבל את מלכותו של הקב"ה עלי. אני רוצה להכיר אותו. אני רוצה לדבוק בו. קבלו מלכותי ואח"כ אגזור עליכם גזירותי. תכירו בי.

בראש השנה עלינו להשתדל לרכז את המחשבה, כך אומר רבי יחזקאל לוינשטיין, זצ"ל, אני עבד נאמן להשם. אני עבד נאמן למלכי, יש מלך ואני עבדו. ובזה אתה נחשב למקבל עול מלכות שמיים. לעשות את רצונו כרצונו.

דבר נוסף, שמובא בכל הספרים הקדושים. לא לבוא לראש השנה בלי קבלה כל שהיא. קבלה קטנה. ולמה? מלך שכבר מולך 20 שנה 30 שנה, אתה בא ואומר לו אנחנו רוצים לעשות לך חגיגה. טקס מלוכה מחדש. זה מחמאה או ביזיון למלך? בוודאי ביזיון. אני כבר 20-30 שנה מלך מה עוד פעם חגיגה? מתי עושים חופה מחדש? כאשר היה פקפוק. אבל מלך של 20-30 שנה אתה בא ואומר לו בוא נחגוג לך מלוכה?

איך אנחנו באים לפני הקב"ה, כל ראש השנה, במצוות השם המליכוני עליכם. אמרו לפני מלכויות. התלמיד שמע את הכל אבל מאז לא היתה לו מנוחת הנפש. מה זה שרבי סעדיה גאון מתוודה ואומר חטאתי פשעתי? הוא בא לפני רב סעדיה גאון התחבאתי בארון אני לא מבין אדם גדול וקדוש כמוך מה זה שאתה עושה תשובה כל יום.

ענה לו הרס"ג, פעם אחת יצא לי שהתארחתי באיזה מקום. בא בעל האכסניה וארח אותי בכבוד גדול. אחרי שיצאתי מהאירוח נסעתי לדרכי. אחרי כברת דרך בא בעל האכסניה ורודף אחרי, רבי, רבי, מבקש סליחה מחילה. מה אתה רוצה ? הכל היה בסדר. אני יודע שהכל היה בסדר, אך לא ידעתי שאתה רב סעדיה גאון.

רב סעדיה גאון היה זוכה שכל יום היה מכיר את השם יותר. אז כל יום היה עושה תשובה, לא הכרתי אותך אתמול כמו שאני מכיר אותך היום ועל זה אני עושה תשובה. מי יכול להתעלות מיום ליום בעבודת השם ? מי יכול לאמר שכל יום מתחדשת אצלו הכרה בחידוש מהבורא ? אז לפחות כל שנה נעשה זאת. רב סעדיה גאון היה עושה כל יום. יש לבוא מתוך התחדשות מתוך קבלה מסויימת ובזה אנו ממליכות את הקב"ה עלינו.

הלכה למעשה: שממליכים מלך עושים אימונים לפני. כך שטקס המלוכה יהיה יפה. אנחנו צריכים לעשות הכנה מעכשיו. איך ? לקבל עלינו מהיום עד ראש השנה לא לכעוס. אתן יודעות שבראש השנה יש אזהרה מיוחדת לא לכעוס. ראש השנה היא סימן לכל השנה. ואם תכעס יהיה לך כעס השנה. אין לך כמו הכעס שסותר את המלכת הקב"ה. המשמעות של המלכות זה תלות במלכות.

מה הקשר בין הכעס לעבודה זרה ? שהאדם מנטרל את ההשגחה בעולם מהבורא ומתחיל לפנות לגורמים. הכעס מנטרל את הבורא, לא אני אשם. תולה את הדברים בגורמים. כשאנו בראש השנה באים לקיים מצוות מלכויות, תמליכוני עליכם. זה בעצם המהות של ראש השנה. אז צריכה להיות המלכה מתוך התבטלות לקב"ה. אפס זולתו. אם אתה מאמין שאפס זולתו והשגחת הקב"ה היא לטובתך אז כמה שאתה מחדד את זה אתה מתרחק מהכעס.

לכן, צריכים להתאמן מהיום לא לכעוס. זה אימון לקראת ראש השנה. ההכנה היא לא לכעוס. לעשות הכל בהתבטלות. אדם לא כועס לא עצב מקבל בסבר פנים יפות את הנהגתו של הקב"ה. ה"מלכויות" באות לידי ביטוי על ידי הקבלה שאדם מקבל. הרי מצד הקב"ה אין חדשנות, אם את לא מקבלת משהו אז בשביל מה את ממליכה ?

לימד אותנו הגאון רבי ישראל מסלנט, מה יעשה האדם שקשה לו לקבל קבלה ?

ללמוד מוסר באותה נקודה שאת לקויה בה. קבלי עליך ללמוד מוסר באותה נקודה שאת לקויה. פה צריך לדעת שלומדים מוסר כדי שהמוסר ישנה את הבן אדם. אם רוצים שינוי צריך להתמקד בספר שלם שמתמקד בנושא. הרב לוגסי ממליץ על הסדרה של הרב טובולסקי על עבודת המידות.

הדרכה זו מבוססת על שיעורו של הגאון הרב ישראל לוגסי בבית הכנסת מוסיון בירושלים.

מה קורה בשמיים בראש השנה ? / הגאון רבי בן ציון מוצפי

בס"ד מה קורה בשמיים בראש השנה ?

כמה נקודות חשובות שצריך לזכור ביום ראש השנה.

נפתח בדברי הזוהר הקדוש מה קורה בשמיים ביום הקדוש הזה ?

בזוהר פרשת פיקודי בדף מה והלאה, שם הזוהר מתאר מה קורה בתפילות למעלה וגם במקביל מה קורה לנשמה שהיא עולה למעלה.

למעלה יש 7 היכלות. שהנשמה צריכה לעבור על כולם. ויש שם מלאכים וממונים ששומרים שם והם בודקים כל מי שעובר שם וכן גם התפילה הם בודקים אותה האם היא ראויה להיכנס, מדקדקים בה. ותלוי גם מי האדם שמתפלל.

בהיכל הראשון, דנים כמה בנים יהיה לאדם. ואם יהיה לו בנים. שם דנים אותו האם מקומו בגן עדן או במקום האחר. לא יודע מאיפה הביאו את זה שהאזכרה זה אוכל. היו נוהגים ללמוד באזכרות את הזוהר הזה של פרשת פיקודי. זה נוטע באדם יראת שמיים וחרדת הדין. היום כמעט לא לומדים את זה. בהיכל הזה קובעים את הזיווגים הן לבנים והן לבנות. מדובר בגלגול ראשון. יש כאלה גלגולים, כך שאי אפשר לדעת מה קורה, כיוון שבגלגול לא תמיד הוא זוכה לבת זוג שלו. יכול להיות שיקח אחרת. בהנחה שהוא כבר עבר את ההיכל הזה, ובדקו את מעשיו והוא ראוי, מתחיל ההיכל השני. מה ההיכל השני?

ההיכל השני, שם נמצאים נשמות של הרוגי בית דין. גם מי שחילל שבת והרגו אותו הסנהדרין, וכן מי שהתחייב סקילה, שריפה, הרג וחנק בבית דין. גם מי שנהרג ע"י גויים, הרוגי מלכות. באותו היכל כמה בתי דינים, ודנים את האדם שמזלזל בתלמידי חכמים. ואפילו מהרהר בליבו על התורה או על הפירוש שהחכם אמר ומזלזל, דנים אותו שם באותו היכל. ממשיך הזוהר ואומר שגם דנים שם מי עוסק בתורה ומי לא. כל אחד לפי מדרגתו. כמו שכתוב בתנא דברי ישמעאל, שכשאדם עולה למעלה שואלים אותו: יש בידך מקרא? איזה תורה אתה יודע? נביאים? כתובים? תהילים? תגיד לנו. משנה? גמרא? הלכה? מדרש? ואח"כ זה דברים יותר עמוקים: סודות התורה וכו'.

בהיכל הזה דנים מי ומי וכמה ואיך? וגם דנים אותו כמה בנים יהיו לו. אמנם דיברנו על זה בהיכל הראשון, אבל בהיכל הראשון, אבל יש את זה בעיקר בהיכל השני, מה יהיה עם הבנים שלו וכו'.

בהנחה שהוא עבר את 2 ההיכלות האלה. אני קיצרתי פה. עובר להיכל השלישי. ההיכלות האלה מתייחסים לא רק לאדם בשת פטירה. זה גם אנחנו. גם אנחנו כל בוקר בתפילת שחרית צריכים לעלות את כל ההיכלות הללו. התפילות צריכות לעבור את כל ההיכלות האלה.

כשמגיע להיכל השלישי יש לו 4 פתחים להיכל הזה:

דרום מזרח צפון מערב שימו לב שהכיוון הוא היפך כיוון השעון.

על כל היכל עומד מלאך ממונה. ותחתיו ממונים מלאכים אחרים.

ההיכל בצד דרום יושב המלאך מלכיאל. מותר להזכיר את שמו כיוון שיש בני אדם בשם הזה. מלאכים שאין שמות בני אדם בשמותיהם אין אומרים את שמותם. המלאך מלכיאל בודק את הנשמה. מה התפקיד שלו? הוא מעביר את השם ופרטיו. במילים אחרות כל התיק שיש לאדם בעולם גם מגלגולים שעברו. הוא מעביר את הפרטים לבית הדין. ההיכל השלישי הוא הקובע.

ואז הבית דין קובע לאן לשלוח אותו. בהיכל זה הבדיקה יותר יסודית ומדקדקים בדברים שלא דקדקו בהיכל הראשון והשני.

בהיכל הזה ארבעה צדדים, פתחים. הזוהר מאריך ומתאר.

היכל השלישי

במרומי השמים – ארבעה פתחים, ארבעה כיוונים

בהיכל השלישי יש ארבעה פתחים. על כל היכל עומד מלאך ממונה, ותחתיו ממונים מלאכים אחרים.

כל היכלות ופתחים – מתנהלים על פי דין, אך התשובה, התפילה והרחמים יכולים לשנות את הכל לטובה.

בפתח הראשון מי לא מי לגן עדן ומי לא? איזו תפילה תעלה ואיזו לא?
בפתח השני דנים האם הוא זוכה לחיים או לא זוכה לחיים? יכתב בספר החיים או לא יכתב בספר החיים?

מתי ההיכל הזה פתוח ואפשר לקבל חנינה? אומר רבי שמעון או בתפילה של שבת או בתפילה של ראש חודש. זאת אומרת שאתה יכול לבקש חיים בראש חודש ושבת. פעמיים בשנה.

עוד בהיכל הזה החותמות שחותמים את האדם לחיים או חלילה לא. כמו כן, חותמות האם התפילה תתקבל או חס ושלום לא עולה ולא מתקבלת.

זוהר דף רמ"ח: ביום הכיפורים, ההיכל הזה גם נפתח, אחרי מנחה של יום הכיפורים לחצי שעה, ואז מתקבלות התפילות של מי שראוי והגון ועשה תשובה.

אילו שנפטרו במהלך השנה, לא עלינו, לא התקבלה תפילתם. לא חננו אותם.

הפתח השלישי, כל מי שחולה, ששוכב על ערש דוי, אז החולה הזה דנים אותו בהיכל הזה. הוא לא ינצל אלא אם כן יעשה תשובה שלימה, מוחלטת ויתחרט חרטה מוחלטת, ויתחייב כשיבריא לא יחזור על החטאים בשום מקרה, אז כותבים אותו לחיים והא עובר את הפתח הזה לשלום. אבל לפעמים, גוזרים על האיש הזה ששום תפילה לא ממש תתקבל. אחת הטעויות שיש בדורנו, שמתפללים שאפסו הסיכויים. יש להתפלל לא כשאפסו הסיכויים. יכולה להיות גזירה ששום תפילה לא תתקבל, כי איחרנו את המועד.

לפעמים גוזרים ששום תפילה לא תתקבל. עד כאן הפתח השלישי של ההיכל השלישי.

הפתח הרביעי: כל אלה, לא עלינו, שה' ישמור, תינוקות שנגזר עליהם להיפטר מהעולם. יש להם גן עדן משלהם. מלמד משלהם בשיבה של מעלה. ביום שיש זעם בעולם, כשיש הרבה עוונות שגורמים לזעם, יסתכל הקב"ה עליהם ואז מידת הרחמים שולטת. כמו כן, אם ראית שיש מלחמות בין מדינות זה מתחיל משם. ממה זה מתחיל? השרים של אותן מדינות נלחמים זה בזה. מה קורה שם באותו מקום? יש עוד דברים באותו היכל.

שם, מי שהוציא מילה לא טובה מפיו, הוא נזוף 40 יום. 40 יום לא מקבלים את תפילתו, על אותו דיבור שהוציא מפיו. עד שיעשה תשובה. לא להגיד "הוא חייב", תגיד אני צריך, אני זקוק... לא לפתוח פה לרעה. אם יבואו 40 המלאכים שנמצאים שם ויתירו לו תפילתו מתקבלת. זו הסיבה שעושים התרה 40 יום לפני ראש השנה, 40 יום קודם יום הכיפורים, ושוב בערב ראש השנה וערב יום הכיפורים. זה נוגע לכל אחד מאיתנו.

מה קורה בשמיים בראש השנה?

על פי דברי הזוהר הקדוש בפרשת פקודי

על פי הזוהר, למעלה יש שבעה היכלות.
הנשמה והתפילה עוברות דרך ההיכלות, ובכל אחד מהם
יש מלאכים וממונים הבודקים ומדקדקים במעשיו של האדם ובתפילתו.

1

היכל ראשון

זיווגים, בנים ודין הנשמה

בהיכל זה דנים בין היתר:

האם יהיו לאדם
בנים וכמה בנים
יהיו לו.

הזיווגים –
לבנים ולבנות.

האם האדם ראוי
לגן עדן או
למקום אחר.

זהו שלל ראשון בבדיקת
האדם ומעשיו.

2

היכל שני

תורה, תלמידי חכמים ובנים

בהיכל זה נמצאים כמה בתי דין,
ושם דנים בין היתר:

מי שמזלזל בתלמידי חכמים,
אפילו במחשבתו.

מי עוסק בתורה ומי אינו
עוסק בתורה, כל אחד
לפי מדרגתו.

את ידיעותיו של האדם בתורה –
מקרא, נביאים, כתובים,
משנה, גמרא, הלכה,
מדדש וסודות התורה.

וכן דנים שוב בעניין הבנים
ומה יהיה עמם.

3

היכל שלישי

ההיכל הקובע

בהיכל זה הבדיקה
יסודית ומדוקדקת יותר.
המלאך הממונה מעביר לבית הדין
את פרטי האדם ומעשיו,
כולל מעשיו מגלגולים קודמים.

ארבעה פתחים בהיכל

פתח ראשון

איוו נשמה ראוייה לגן עדן,
ואיזו תפילה ראוייה
לעלות ולהתקבל.

פתח שני

האם האדם יזכה לחיים,
והאם יכתב בספר החיים.
כאן נעשים גם החתימות
על האדם ועל תפילתו.

פתח שלישי

דין החולה הנמצא בסכנה.
תשובה שלמה, חרטה.
וקבלה שלא לחזור לחטא
עשוית להביא לכתובה לחיים.

פתח רביעי

דינם של תינוקות שנגזר
עליהם להיפטר מן העולם,
לא עלינו נזכר גם כוחם
של הרחמים בשעה שיש
ז עם בעולם.

נקודה חשובה לראש השנה

לפני תקיעת שופר – שעת רצון

על פי דברי הרש"ש, כאשר מגיעים לבית הכנסת לפני תקיעת שופר,
זו שעת רצון מיוחדת להרהר בתשובה.

הרהור תשובה אמיתי יכול
להפוך את מידת הדין
למידת הרחמים:

מקטרגים → סנגורים

קבלה לעתיד

דמעות

הרהור תשובה

תפילה שלמה

כל אלה מקבלים משמעות מיוחדת בשעת הדין.

חשוב לזכור

ההיכלות אינם שייכים רק לאחר הפטירה.
על פי הדברים, גם התפילות שלנו עוברות דרך ההיכלות.
לכן עבודת האדם בראש השנה אינה רק בקשת חיים –
אלא תשובה, תפילה, יראת שמים וקבלה אמיתית לעתיד.

שבעת ההיכלות – מה קורה בהם

היכל	מה קורה בו	פרטים חשובים
כלל ההיכלות	הנשמה והתפילה עוברות דרך 7 היכלות	בכל היכל יש מלאכים וממונים שבודקים כל מי שעובר, וגם את התפילה – האם היא ראויה להיכנס. הבדיקה מדוקדקת ותלויה גם במי האדם שמתפלל.
היכל ראשון	דנים את האדם בעניינים הנוגעים לחייו ולמקומו	דנים כמה בנים יהיו לאדם והאם יהיו לו בנים; האם מקומו בגן עדן או במקום האחר; קובעים את הזיווגים לבנים ולבנות. מדובר בגלגול ראשון.
היכל שני	דנים את הנשמה ואת מעשיה	נמצאות בו נשמות של הרוגי בית דין, ובהם מי שהתחייב סקילה, שריפה, הרג או חנק בבית דין, וכן הרוגי מלכות – מי שנהרגו על ידי גויים. יש בו כמה בתי דינים.
היכל שני – תורה	בודקים את ידיעותיו של האדם בתורה ואת יחסו לתלמידי חכמים	דנים את מי שמזלזל בתלמידי חכמים, אפילו מי שמהרהר בלבו בזלזול על התורה או על פירוש שחכם אמר. בודקים מי עסק בתורה ומי לא, כל אחד לפי מדרגתו: מקרא, נביאים, כתובים, תהילים, משנה, גמרא, הלכה, מדרש וסודות התורה.
היכל שני – הבנים	דנים גם בענייני הבנים	דנים כמה בנים יהיו לאדם ומה יהיה עמם.
היכל שלישי	ההיכל הקובע – הבדיקה יסודית ומדוקדקת יותר	המלאך מלכיאל בודק את הנשמה ומעביר לבית הדין את פרטיה ואת כל התיק שיש לאדם בעולם, כולל מגלגולים שעברו. בית הדין קובע לאן לשלוח אותו.
היכל שלישי – 4 פתחים	ארבעה פתחים לפי כיוונים	דרום → מזרח → צפון → מערב. הכיוון הוא הפוך מכיוון השעון.

ארבעת הפתחים בהיכל השלישי

פתח	נושא	מה קורה בו?
פתח ראשון	גן עדן והתפילה	דנים מי ייכנס לגן עדן ומי לא. בודקים איזו תפילה תעלה ואיזו לא.
פתח שני	חיים וספר החיים	דנים האם האדם יזכה לחיים והאם ייכתב בספר החיים. כאן נמצאים גם החותמות הקובעות את האדם לחיים או חלילה להפך, וכן האם התפילה תתקבל או לא.
פתח שלישי	החולים	מי שחולה ושוכב על ערש דווי נידון כאן. עליו לעשות תשובה שלמה ומוחלטת, להתחרט חרטה מוחלטת ולהתחייב שלא יחזור לחטאיו. אז כותבים אותו לחיים והוא עובר את הפתח לשלום. לפעמים נגזר ששום תפילה לא תתקבל.
פתח רביעי	תינוקות ועניינים נוספים	תינוקות שנגזר עליהם להיפטר מן העולם. יש להם גן עדן משלהם ומלמד משלהם בישיבה של מעלה. כאשר יש זעם בעולם, הקב"ה מסתכל עליהם ואז מידת הרחמים שולטת. בנוסף, מי שהוציא מילה לא טובה מפיו נזוף 40 יום ותפילתו אינה מתקבלת עד שיעשה תשובה.

מתי נפתח ההיכל השלישי?

זמן	מה קורה?
שבת	אפשר לבקש חיים בתפילת שבת.
ראש חודש	אפשר לבקש חיים בתפילת ראש חודש.
יום הכיפורים	על פי זוהר דף רמ"ח, ההיכל נפתח אחרי מנחה של יום הכיפורים לחצי שעה. אז מתקבלות תפילותיהם של מי שראוי והגון ועשה תשובה.

עושים התרה.	40 יום לפני ראש השנה
עושים התרה.	40 יום לפני יום הכיפורים
עושים התרה.	ערב ראש השנה
עושים התרה.	ערב יום הכיפורים

נקודה חשובה

משמעות	נושא
הזוהר מתאר גם את מה שקורה לתפילות שלנו. בכל בוקר בתפילת שחרית אנו צריכים לעלות את כל ההיכלות, והתפילות צריכות לעבור את כולם.	זה לא רק לאחר הפטירה
המלאכים והממונים בודקים את התפילה, ותלוי גם מי האדם שמתפלל.	התפילה תלויה גם באדם
מי שהוציא מילה לא טובה מפיו נזוף 40 יום ותפילתו אינה מתקבלת עד שיעשה תשובה.	שמירת הדיבור
לא לומר "הוא חייב", אלא "אני צריך", "אני זקוק".	לא לפתוח פה לרעה

עוד דבר חשוב שקשור לראש השנה.

הרש"ש כותב במוסר שלו לראש השנה. שאדם צריך להיזהר ולהרהר תשובה, מעבר למה שהכין את עצמו כל ימי אלול, צם, עסק בתורה, קיים מצוות בכל כוחו וחילק צדקה. ביום ראש השנה כשבאים לבית הכנסת לפני תקיעת שופר, זו שעת רצון, אתה צריך באותם רגעים, להרהר תשובה בליבך. ואפילו הרהור תשובה קל זה כנגד תשובה גדולה בימים אחרים שצריך טורח גדול. זו תשובה בציבור. וזה עשרת ימי תשובה.

כיוון שעכשיו זו שעה שפותחים את הספרים, ויש מלאכים מימין ומלאכים משמאל. מלאכים מימין אומרים סניגוריה. מלאכים משמאל אומרים עליו קטגוריה. אז כל אחד צריך לדעת שיש עליו כעת דיון. והוא צריך להיות במתח. אז הרש"ש אומר תהרהר תשובה באותו רגע, אתה הופך את מידת הדין למידת הרחמים. אתה הופך את הקטגורים לסנגורים.

הרש"ש מביא את הזוהר רמט, יש מקום שם באותו היכל שלישי שנקרא תא הרצים. תא הרצים היה בבית המקדש. זה מובא בספר מלכים ובספר דברי הימים. מקום שהיו השליחים של הכוהנים מביאים כל מה שצריך לעבודה בבית המקדש. למה קראו לזה תא הרצים? כנגד מה שכתוב במגילת אסתר, יש שני סוגי רצים :

בהתחלה שאחשוראש הרשע יחד עם המן ימח שמו חתמו להשמיד ולהרוג ולאבד את היהודים ואז הרצים יצאו דחופים מיד המלך....**והעיר שושן נבוכה** (על פי אסתר ג, טו). זה יכול להיות מצב שבראש השנה עצמו, יבואו המלאכים הקטגורים וינצחו ויגזר מה שיגזר ואז הרצים האלה רצים לקחת את הפסקי דין הלא טובים ולהעביר אותם כדי שיבצעו אותם מתי שצריך לבצע.

מה אתה צריך לעשות?

אתה יכול, גם אחרי שהרצים לקחו את האיגרות הראשונות, שנכתב שם כל הדברים הכי גרועים אתה תהרהר תשובה ברגע אחד, הרש"ש כותב בספרו נהר שלום: מכל המלאכים שיש ברקיע אין מלאך שלא ירוץ כעת ויעצור את כל הקטגורים והוא ינצח, והמלאכים הסניגורים ינצחו. שהם נקראים רצים לקראת רצים.

ואז מה קורה אח"כ? המלאכים האלה הסניגורים, הקב"ה נותן להם מגן מזהב ורומח מזהב וסיף מזהב. והם לוקחים את כל כלי הנשק שיש להם ויוצאים להגן על עם ישראל. אתה עדיין בבית הכנסת לפני תקיעת שופר.

איך זה יתבצע?

ע"י שכוונת להרהר תשובה. ואמרת: עוד מעט אתה כותב אותי לחיים, אז אני מבקש, אני יודע שחטאתי, אז אני חוזר בי, לא אדבר לשון הרע, לא אדבר בבית הכנסת. לא אדבר רכילות, ליצנות, אני מקבל עלי להיות יהודי כשר. ומקבל את כל המצוות, מיד כל המלאכים רצים, להגיד עליך סניגוריה, ואפילו שנכתב על האדם הדברים הכי גרועים קורעים את הכל. אלה הם דברי רבי שמעון. הרש"ש לקח את זה משם את הדברים.

יש שם ממונים מיוחדים, באותו היכל, מי היה ומי יהיה מעשרה ראשונים בבית הכנסת. שים לב איזו מעלה זו להיות מעשרה ראשונים. וזה לא רק בבוקר. זה בכל התפילות, בכל השיעורים. הוא נוטל שכר כנגד כולם. וגם אם נכתב עליו דברים הכי רעים, קורעים אותם לגזרים. והכל מתבטל. ואחרי זה מה קורה עוד? בפרט אם הוא מתפלל תפילה שלימה, ועוד יותר אם הוא יוריד דמעות בתפילה או יורד דמעות בשעת תקיעת שופר, שהשופר יזעזע אותו, הוא יחשוב כמה מתו השנה, איזה אסונות קרו, ויוריד דמעות, מיד מבטלים לו את כל הגזירות מרעה לטובה. אז תארו לכם מה אדם יכול לעשות בראש השנה. אבל פיקח מתחיל מראש חודש אלול. לא מחכה לרגע האחרון.

עד כאן ראינו מה המלאכים עושים.

בס"ד

עבודת המלאכים בראש השנה

מה קורה בשמים בזמן שאנו מתפללים?

ע"פ שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

4 שינוי הדין בתשובה ותפילה תפילה שלמה, במיוחד התעוררות ודמעות בתפילה ובתקיעת שופר – מביאות לביטול גזירות ולהפיכתן מרעה לטובה.	3 העברת פסק הדין בטא הרצים מעבירים המלאכים את פסקי הדין. כאשר פסק דין שלילי כבר נכתב, עדיין יש אפשרות לשינוי: התשובה מאפשרת למלאכים הסניגורים להתגבר על המקטרגים ולפעול לשינוי הדין.	2 קטגוריה וסניגוריה בשעת הדין, כאשר נפתחים הספרים: מלאכים חשפאל קטגוריה מקטרגים ומצגים את חטאיו. מלאכים מימין סניגוריה מלמדים זכות על האדם. לכן, לפני תקיעת שופר חשוב מאוד להרהר בתשובה – הרהור תשובה יכול להפוך את מידת הדין למידת הרחמים ואת הקטגוריה לסניגוריה.	1 בדיקת התפילה במעלה יש שבעה היכלות. בכל היכל ממונים ומלאכים השומרים על המעברים, הבודקים את התפילה ועומדים על סיבה. בדבר תלוי גם מי האדם שמתפלל.
--	---	---	--

זכור! בראש השנה האדם אינו רק "מחכה לראות מה יגזור עליו".
בזמן שהמלאכים עוסקים בדין, בקטגוריה ובסניגוריה –
האדם עצמו יכול להשפיע על המערכת באמצעות:

מעשים טובים
 תקיעת שופר
 תשובה
 תפילה
 צדקה

מתוך שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

העבודה היא גם של האבות והסבים. כל הנפטרים. גם ביום ראש השנה, גם בשעת כתיבת הפסק דין בשעת התקיעות, כל אדם צריך לדעת שאם הוא עוונות בסתם יום, אז עוונות פוגעים בהורים שלו, ויש להם צער, וגם בסבים, באבותיהם... עד יוצאי מצריים. אותם שהוציא משה רבינו והעביר אותם את ים סוף. אומרים להם תראה איזה צאצא יש לך. איזה עוון הוא עשה. והם מצטערים ובוכים עליו.

ביום ראש השנה ברגע שהוא מהרהר תשובה בליבו ומקבל עליו לשוב בתשובה, ולא לעשות מעשים אסורים, מיד התשובה הזו עולה ומכפרת גם על ההורים, והסבים והאבות אבותיהם עד יוצרי מצריים. הרש"ב, רבי שלום בוזגלו כותב את הנימוק: מכיוון שכשאדם חטא אז הוא גרם להם פגם. נכון שהפגם הוא לא קשה כמו לאבא, אבל יש כתם. זה לא מגיע לשלושת האבות. לכן כתוב: **בסודם אל תבוא נפשי** (על פי בראשית מט, ו). ... עד יוצאי מצריים.

כשאתה מהרהר תשובה, לא רק הסיוע של המלאכים שבאו לעזור לך אלא גם אבותיך ואבות אבותיך עד יוצאי מצרים, כולם רצים לראות מה עם הפסק דין. המתים מתעניינים מה קורה עם החיים. **ולכן, המנהג ללכת לבית העלמין בערב ראש השנה.** תבקש שהמתים יתפללו עלינו, כיוון שהם עולים למעלה, שתהיה שנה טובה. שניכתב וניחתם לספר חיים טובים. וכל שכן, אם אתה הולך לקברי צדיקים. יש בזה ענין גדול. מכיוון שהזמן קצר, ויש בולענים כדאי להתפלל מהבית. גם המתים צריכים כפרה. כשכל אחד מאיתנו הרהר תשובה לפני תקיעת שופר, מיד כל המתים שבשושלת שלו רצים לבית דין לשל מעלה ומתפללים עלינו.

איפה השכל לעשות על האש בראש השנה. בשום אופן לא. זה יום הדין. תשב תקרא עוד פרק תהילים. זה איבוד דעת.

זה טירוף. מי יודע אם בגללם האסונות שהיו השנה.

התשובה שלך לא רק שלך היא מעוררת גם את שורש נשמתך

”העבודה היא גם של האבות והסבים. כל הנפטרים.”

עפ' הגאון רבי בן ציון מוצפי

3 מה קורה ברגע המהרהר תשובה?

לא רק מלאכים באים לעזור –
אלא גם אבותיך ואבות אבותיך
עד יוצאי מצרים,

כולם רצים

לראות מה עם הפסק דין.

המתים מתעניינים
מה קורה עם החיים.

2 כאשר הוא מהרהר תשובה

בראש השנה, לפני תקיעת שופר,
כשהאדם מהרהר תשובה בליבו
ומקבל עליו לשוב בתשובה
ולא לעשות מעשים אסורים –

התשובה שלו עולה ומכפרת

גם על הוריו,
הסבים, האבות אבותיו
עד יוצאי מצרים.

1 כשאדם חוטא

הוא גורם פגם וכתם
גם בהוריו, בסביו
ובאבות אבותיו
עד יוצאי מצרים.

אומרים להם:

”תראה איזה צאצא יש לך,
”איזה עוון הוא עשה”.
והם מצטערים ובוכים עליו.

שני זמנים חשובים במיוחד

בראש השנה – לפני תקיעת שופר

כאשר אתה מהרהר תשובה
ומקבל על עצמך לשוב –
כל הנפטרים שבשושלת שלך
רצים לבית דין של מעלה
ומתפללים עליך.

זוהי הרגע המשמעותי ביותר!

התשובה שלך יכולה להפוך את דינו
לטובה ולפתוח שערי רחמים.

בערב ראש השנה

נהוג ללכת לבית העלמין
ולבקש מהנפטרים
להתפלל עליו,
כיוון שהם עולים למעלה.

מבקשים:

שתייה שנה טובה
שניכתב וניחתם
לספר חיים טובים.

וכל שכן, אם הולכים לקברי צדיקים –
יש בזה ענין גדול.

למה זה כך?

עפ' דברי הרש"ב (רבי שלום בוינלו)

כשאדם חוטא – הוא גורם להם פגם. נכון שהפגם לא קשה כל פגם לכל האל עצמו,
אבל יש כתם. לכן כתוב: ”בסודם אל תבוא נפשך... עד יוצאי מצרים”.

כשאתה שב בתשובה –
אתה לא רק מתקן את עצמך,
אלא גם את כל השורש
שממנו באת.

יו"י רצון שהתשובה שלנו תתקבל,
אבותינו יתפללו בעדנו, ונזכה להיחתם בשנה טובה ומפורחת!

עפ' שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי

רבינו הארי כתב שיזהר האדם בתקיעות של מיושב לכוון לכפר על כל העבירות של עבודה זרה. זה לא רק עבודה זרה. מספיק שהוא מאמין שבשר ודם יכול לעזור לו. משתף עם הקב"ה כח זר.

כשאתה עובד במקום להיות בתפילה העבודה הזו נחשבת עבודה זרה.. אל תוותר על תפילה בציבור.

הסלטים עבדו עליהם יום שלם, ואת הדגים והבשר קנו מוכן, זה נקרא עבודה זרה. למה? כי הוא צריך לאכול את מה שההלכה אומרת לך לאכול. דג ואחכ רוחצים את הידיים ואוכלים בשר או עוף. כנגד הלוויתן שאנחנו אמורים לאכול בסעודת המשיח. ובשר כנגד שור הבר. במקום זה הוא אוכל סלטים בלי סוף, ואין לו מקום בבטן לאכול את הדג והבשר.

כשמוציאים סלטים אני אומר, לא אצלי בבית, אני אומר הנה העבודה זרה.

בתקיעות של מעומד, בלחש לכוון לכפר עוונות של גילוי עריות, על כל עם ישראל, לא רק עליך. זה לא רק במעשה, יש הרהור, מחשבה, ראייה, שמיעת מוסיקה של מושחתים, ריח....

חזרת השף, על שפיכות דמים: זה לא רק לרצוח, זה גם להכות, להלבין פנים, לכעוס, לבזות, לשון הרע, קלקל לו שידוך....

ספר חסידים כותב, יהודה, בנו של יעקב אבינו, היה קודש קודשים, יהודה אמר **לכו ונמכרנו לישמעאלים וידינו אל תהי בו, מה בצע כי נהרוג את אחינו** (על פי בראשית לז, כו-כו). עד גיל 30 לא התחתן יוסף. 13 שנה. בגלל שהוא עיכב אותו 13 שנה. נגזר על יהודה שתמות אשתו ושני בניו. רבותינו אמרו זאת. הוא גרם ליוסף להישאר במצריים. אבל הוא לא התחתן עד גיל 30.

אדם ילמד מוסר השכל, כמה צריך להיזהר בזמן התקיעות.

הסתפקתי האם לדבר על זה, אבל זה מציל, לכן כן אדבר.

יש שמות הקודש שצריך לכוון בהם בזמן התקיעות.

1. בשעת התקיעות בשם היוצא מראשי תיבות, קבל רינת עמך שגבנו טהרנו נורא. השם הזה מבטל כל גזירות קשות ורעות.

2. הרשש כותב לכוון בשם: א. ל. ד יש 72 שמות. שיוצאים משלושה פסוקים בשלח ויסע... ויבוא... ויט....

72 אותיות בכל פסוק.

השם הזה א.ל.ד (35) א.ה.י.ה (21). ביחד 56, מי שמכוון בו, הוא 56. נו. אומרים את **ויהי נועם ה' אלוקינו עלי (תהלים צ, יז) נו...** 5 פעמים נו, יוצאים כנגד 5 דינים. זה מבטלים את הדין במוצאי שבת. במוצאי שבת יש דין קשה כיוון שהדין לא עבד כל השבת אז הם זועמים. אנחנו אומרים את ה' ויהי נועם" ומבטלים את החמישה דינים. מה הכוח של השם הזה?

השם הזה מטהר את הנשמה, כשאתה מכוון בו בפתיחת ההיכל. אלד ו אהיה. אי עם א'. לי עם ה', די עם י' וה'. משלבים אותם יחד. אסור להוציא בפה. אתה רק מכוון במחשבה. כי אתה מטביל את נשמתך בנהר דינור והיא יוצאת מצוחצחת ומבריקה. ולמה? כך כתבו המקובלים הראשונים, עוד לפני האר"י, טבילה כמה יוצא? 56. גימטריה נו. ע"י הכוונה במחשבה בשם הזה, אתה נטהר. אבל תיזהר לכוון מתי שצריך לכוון.

יש עוד שם קדוש. לפני התקיעות לכוון בו. השם אל השטן יגער. השם מתחיל ב י'. אחכ א'. אחכ ה' אחכ י. השם הזה כשהוא מתגלה השטן בורח.

אח"כ יש את 24 שמות הידועים. שגם בפתיחת ההיכל תכוון בהם.

כל הפסוקים האחרונים של ספרי התנ"ך. אז השטן ברח. **בתנאי ששבנו בתשובה.** לא לעשות יותר עוונות.

לא לשכוח להוריד דמעות. יש הרבה תחנות להוריד דמעות. מי במים, מי באש... כשאדם מוריד דמעות קורעים לו את הגזר דין. מי יכול לקרא נתנה תוקף ולהישאר אדיש.

יש לנו גם פרשת העקידה. קוראים בתורה בשני הימים של ראש השנה. מנהג בית אל ביום הראשון לקרא את פרשת העקידה. עד והארץ אזכור... **ויעקוד את יצחק בנו** (בראשית כב, ט). מה הענין שהפסוק מדגיש זאת. יצחק סמל הגבורה. המקטרגים יוצקים מגבורת יצחק. אתה צריך לכוון ב "**ויעקוד את יצחק בנו**" שיעקוד כעת הקב"ה את כל המקטרגים למעלה ולא יקטרגו עלינו. תאמר בכוונה. כאילו יצחק נעקד עכשיו. ואתה מבקש מה': ריבונו של עולם, תעקוד כעת את כל המקטרגים, את כל כוחות הדין. כולם נעקדים.

"וישם אותו על המזבח ממעל העצים (על פי בראשית כב, ט)." הגמרא שואלת מה זה ממעל העצים? ממעל העצים, הוא היה בדיוק מכוון, כנגד כסא הכבוד למעלה. אז תכוון שממעל העצים זה כנגד כסא הכבוד. התפילה שלך עולה ישירות.

צריכים לדעת שבראש השנה אנחנו צריכים סיוע בכל מיני עניינים. לפני התפילה בבוקר להיות מעשרה ראשונים. לפני שאתה מתחיל את פרשת העקידה תאמר את שני הקטעים שמופיעים בסידור לפני. ארמין ידי בצלותי לעילא, ואחרי זה ריבון עלמא. אנחנו מתפללים שהקב"ה יקבל את התפילות שלנו למעלה. יעשה את זה האדם, ובזה יכול לגרום שהתפילה שלו תעלה למעלה.

עוד דבר אחד מיוחד במינו, שרבי שמעון התריע עליו. בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה... נזכר וניכתב. אז רבי שמעון אנשים באים לבית הכנסת וצווחים ככלבים הבהב. הכוונה בארמית תן תן. מבקשים מה' תן לנו חיים. אבל לא מכוונים על השכינה הקדושה שהיא נמצאת בבית האסורים.

מצד אחד כתוב וצריך להגיד ומצד שני ככלבים... אתה מבקש כסף חיים, איפה הגאולה, איפה השכינה. הוא מתכוון תבקש מה' שיתן לך חיים כדי שתוכל ללמוד תורה, תבקש פרנסה כדי שלא יהיה לי טרדות פרנסה שאוכל ללמוד תורה, שאוכל לגדל ילדים לפרנס אותם. תבקש בריאות כדי שלא תפסיד תפילה בציבור. תבקש בנים, כדי לחנך אותך לעבודת ה'. בנים לעבודת ה'. אז רבי שמעון איתך עד הסוף. זו נקודה חשובה ודקה. למה אתה מבקש. כל מה שאתה מבקש בשביל לעבוד את ה'. ואז הקב"ה שמח. תראו איזה בנים יש לי.

יהי רצון שהתפילות שלנו יקבלו.

סיכום כוונות בתקיעות השופר:

א. הכנה לפני התקיעות

- **הרהור תשובה** ברגעים שלפני התקיעה — שעת רצון. אפילו הרהור תשובה קל שקול כנגד תשובה גדולה בימים אחרים (הרש"ש, "נהר שלום"). זה מה שהופך את הקטגורים לסניגורים.
- **קבלה מעשית אחת** לפני התקיעות: 5 דקות תורה ביום / פרק משנה / 2 פרקי תהילים / ברכות השחר בכוונה מתוך הסידור / ק"ש שעל המיטה בכוונה.
- **כוונה במילת "אחד"**: להמליך את הקב"ה על השמים והארץ, ארבע רוחות השמיים, הצומח החי והמדבר, ועל כל איבר ואיבר וכל גיד מגידיו — "זה יקבל עליו האדם לפני התקיעות, קורעים גזר דינו".
- **"מן המצר קראתי י-ה, עָנִי בְּמִרְחָב י-ה"** (תהלים קיח, ה) — האר"י: התוקע נותן פיו בצד הצר, והקול יוצא בפתח הרחב. זה מה שהופך מידת הדין למידת הרחמים. ולכן "בשל כפופים היה השופר" — כפיפות והכנעה.

- **דמעות:** "מי שמוריד דמעה אחת בראש השנה וביום הכיפורים, הדמעה הזאת מכבה את האש של המקטרגים" — ובשעת התקיעה, כשהשופר מזעזע אותו, מבטלים לו את כל הגזירות מרעה לטובה.

ב. הכוונות לפי מקום התקיעה (האריז"ל) — ארבע כתות של עבירות

התקיעות של	לבטל יצר הרע הפירוט שבחבורת	
דמיושב	לא רק ע"ז ממש — אמונה בקמיע, ברבי שיציל, עבודה זרה במלאך; מי שבטח בכסף או בבשר ודם; שיתוף כוח זר ואמונות שונות עם הקב"ה. (מותר ללכת לקברי צדיקים — אבל לבקש רק מה', בזכות הצדיק, ולא מהצדיק עצמו).	
בלחש מוסף	במחשבה, בדיבור, במעשה, בשמיעה, בראייה, בהרהור ובריה — "שהכל נעשה בסתר ובהחבא". ולכוון על כל עם ישראל, לא רק על עצמו.	של גילוי עריות ואביזרייהו
בחזרת הש"ץ	לא רק רצח: כעס, הרמת יד, חבלה גופנית, הלבנת שפיכות דמים פנים, ביזוי, לשון הרע, גזל ממון ("כאילו נטל את נפשו"), אי-השבת אבידה, קלקול שידוך.	

עשר קולות של קדיש לשון הרע — תתקבל

ג. הכוונות לפי סוג הסדרה (האריז"ל)

החלוקה: 3 במיושב + 3 בלחש + 3 בחזרה + 1 בקדיש תתקבל = 10 סדרות מכל סוג.

- **10 סדרות תשר"ת** — להכניע את השטן. גימטריה 360 עם הכולל = "שטן" — "בזה מכניע את השטן לחלוטין".
- **10 סדרות תש"ת** — להכניע את יצר הרע של מצוות לא תעשה (שס"ה לא תעשה), ומכפר על מה שחטא.
- **10 סדרות תר"ת** — לבטל את יצר הרע המבטל מצוות עשה.

ד. שמות הקודש לכוון בהם בשעת התקיעות

1. **השם היוצא מראשי תיבות "קַבֵּל רִנַּת עַמְךָ, שְׁגִבְנוּ טְהָרְנוּ נִזְרָא"** — מבטל כל גזירות קשות ורעות.
2. **הרש"ש: שם א.ל.ד (35) + א.ה.י.ה (21) = 56** — גימטריית "נו" ו"טבילה". משלבים אות באות (א' עם א', ל' עם ה', ד' עם י"ה). **אסור להוציא בפה** — רק כוונה במחשבה. מטהר את הנשמה, כמי שמטביל נשמתו בנהר דינור. (וזה גם הכוח של "יְהִי נֵעַם" — 5 פעמים "נו" כנגד 5 גבורות).
3. **השם של "אל השטן יגער"** — סדר האותיות: י', א', ה', י'. לכוון בו לפני התקיעות — "כשהוא מתגלה, השטן בורח".
4. **כ"ד השמות הידועים** — מכל הפסוקים האחרונים של ספרי התנ"ך, בפתחת ההיכל.

כל זה עובד "בתנאי ששבנו בתשובה. לא לעשות יותר עוונות".

ה. עשר הספירות שבתוקע עצמו (האר"י)

- פיו של התוקע — כתר

- היד האוחזת בשופר — חכמה
 - השופר / החלק הבולט החוצה — בינה
 - הקולות היוצאים מהשופר — חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, מלכות
- ”וכולם עולים למעלה ונעשים כתרים בראש מלכו של עולם.”
- לכן התוקע:** צדיק, חסיד ותלמיד חכם (זוהר ויקרא י, ח), תמים, בעל מעשים טובים ולב נשבר — ”אם לתוקע יש פה מלוכלך, אוי ואבוי”.

אַרְבַּעַת חֲלוּקֵי פִּפְרָה — טבלה מרכזת

על פי "שערי תשובה" לרבינו יונה — השער הרביעי (מנגנון הכפרה) והשער השלישי (הדוגמאות)

חילוק הכפרה	אילו עבירות שייכות לכאן	כיצד מתקנים
1. מצוות עשה מצווה שעניינה לעשות מעשה. העבירה היא בכך שלא עשה. הכפרה: "אינו זו משם עד שמוחלין לו מיד" — התשובה לבדה מכפרת, עוד בטרם יזוז ממקומו.	השער השלישי, המדרגה השנייה (אותיות ט-כג): תפילין · מזוזה · ציצית · סוכה ולולב · כבוד חול המועד · מורא אב ואם · קימה מפני שיבה · צדקה · גמילות חסדים ולפנים משורת הדין · תלמוד תורה · החזקת לומדי תורה · הזכרת שם שמים לבטלה · שלא לדון בערכאות של גויים. שימו לב: פסח ומילה הן מצוות עשה שיש בהן כרת — ולכן דינן כשורה 3.	תשובה שלמה: חרטה, וידוי וקבלה לעתיד — ולעשות את המצווה בפועל. ובזמן הזה, במקום קרבן עולה: קריאת פרשת העולה — "כאילו הקריב עולה".
2. מצוות לא תעשה איסור. העבירה היא בעשיית הדבר האסור. הכפרה: "תשובה תולה ויום הכיפורים מכפר". תולָה = מעכב את העונש ומשהה אותו. מְכַפֵּר = מסיר את החטא ומשלים.	השער השלישי, המדרגות השלישית-החמישית (אותיות כד-קו): בממון: גזל ואונאה · ריבית · עושק ועיכוב שכר שכיר · מניעת הלוואה מן העני · איחור נדרים וצדקה · שוחד · גניבה. שבלב: גאווה · שנאה · נקימה ונטירה · מחשבות עבירה · שחת התורה · ניחוש ועינון. שבלשון: לשון הרע ורכילות וקבלתם · הוצאת שם רע · אונאת דברים · קללה בשם · החזקת מחלוקת · הוראה שלא כהלכה. שבמעשה: מלאכות שבת שאינן ידועות לרבים · הכשר מליחה מן הדם · הכאת אדם · השחתת הזקן והפאות · שעטנז · שחיטה ובדיקה · ערלה · גיד הנשה · סכנה בבית. ומן הביטול: הימנעות מהצלה · הימנעות מתוכחה.	תשובה מלאה — ולצפות ליום הכיפורים: "ידאג לעוונו ויחכה להגיע ליום הכיפורים". בעבירות שבין אדם לחברו: תחילה השבת הגזל ופיסו החבר, ורק אחר כך וידוי — "ואם התודה תחילה, לא עלה לו הודו". ובזמן הזה: קריאת פרשת חטאת ואשם.
3. כריתות ומיתות בית דין כָּרַת = קיצור השנים וכריתת הזרע. מיתות בית דין = ארבע המיתות: סקילה, שריפה, הרג וחנק. הכפרה: "תשובה ויום הכיפורים תולין, ויסורין ממרקין". מְמַרְק = מנקה ומצמצח, כמירוק כלי — הטיהור האחרון של שיירי העוון.	השער השלישי, המדרגות השישית-השמינית (אותיות קז-קמב): מיתה בידי שמים: אכילת טבל · תרומה לזר · עינוי אלמנה ויתום · גזל העני · הוצאת שם רע · המורה הלכה בפני רבו · מי שיש בית מדרש בעירו ואינו הולך · תלמיד חכם שאינו נוהג בצניעות. כרת: עריות · אכילת חלב ודם · חמץ בפסח · מלאכה ביום הכיפורים · הבא על הנידה · ביטול פסח ומילה · עבודה זרה · עבירות בפרהסיא · ביזוי התורה ולומדיה · הפרת ברית. מיתות בית דין: חילול שבת · קללת אב ואם · מכה אביו ואמו · עבודה זרה וגידוף · מסית ומכשף · אוב וידעוני · רוצח · גונב נפש · הבא על אשת איש · זקן ממרא ונביא שקר. ובזמן הזה: "אף על פי שבטלו ארבע מיתות בית דין — דין ארבע מיתות לא בטלו".	תשובה, יום הכיפורים — וקבלת הייסורים באהבה: "ויצדיק עליו את הדין ויקבל המוסר באהבה". מצוות המגינות מן הייסורים: צדקה · גמילות חסדים · ביקור חולים · ניחום אבלים · קבורת מתים · לשמח חתן וכלה · וכנגד כולן תלמוד תורה לשם שמיים — "אם היה רגיל לקרוא פרק אחד ביום, יקרא שני פרקים". ובמקום ייסורים: צומות · הורדת דמעות · מניעת הנפש מן התענוגים · מרירות לב. ומי שחטא בשגגה — קרבן חטאת, ובזמן הזה קריאת פרשת חטאת.
4. חילול השם מעשה הגורם לזלזול בתורה ובנותן התורה — ובעיקר במי שהבריות תולות בו עיניהן. הכפרה: "אין כח בתשובה לתלות, ולא ביום הכיפורים לכפר, ולא ביסורים למרק — אלא כולן תולין ומיתה ממרקת".	השער השלישי, המדרגה העשירית (אותיות קמג-קנח): ביזוי תלמידי חכמים · מגלה פנים בתורה ("מה הועילו לנו לומדי תורה?") · המבזה את המועדות במלאכת חול המועד · תלמיד חכם שאין דיבורו בנחת ואין מקחו וממכרו נאה · פורק עול אפילו באיסור אחד · הזכרת שם שמים בלא מורא · דברי תורה במקום שאינו נקי · קריאה בספרי מינים · מי שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק · הקורא לרבו בשמו. ובשער הרביעי: אנשי ירושלים שלא חרדו לדברי הנביאים, והלועגים לשליחי ה'.	רפואה מידה כנגד מידה — קידוש השם בפועל: "לקדש תורתו נגד בני אדם, ולהודיע לבני האדם גבורת השם וכבוד הדר מלכותו". ולימוד תורה מתמיד: "תמצא לו כפרה בהגיונו תמיד בתורה ויגיעתו בה" — כעוון בית עלי, שאינו מתכפר בזבח ומנחה אלא בדברי תורה. והדוגמה שבשער: הורדוס, שנאמר לו — "לך ועסוק באורו של עולם, והשתדל בבנין בית המקדש".

שני כללים על כל השורות: (א) "ותשובה עם כל אחת ואחת" — ואין יום הכיפורים מכפר אלא לשבים.
(ב) עבירות שבין אדם לחברו — אין יום הכיפורים מכפר עד שירצה את חברו.

מצרכים :

חבילת סלק עלים – שטופה, בדוקה, חלוטה וקצוצה

3 שיני שום קלופות

3 ביצים

3 כפות גדושות קמח טף / פירורי לחם

$\frac{1}{4}$ כפית סודה לשתייה

מלח – לפי הטעם

פלפל שחור – לפי הטעם

3 כפות שמן זית (לתערובת)

שמן לטיגון

אופן ההכנה :

מכניסים את כל החומרים למעבד מזון וטוחנים עד קבלת תערובת אחידה. לא חובה. תלוי במרקם שרוצים.

מחממים מחבת עם מעט שמן.

יוצקים בעזרת כף תלוליות מהתערובת למחבת ויוצרים חביתיות קטנות. ואפשר לטגן בסיר טפלון עם מכסה ולשים כמות גזולה יותר ואז להפוך את זה כפשטידה.

מטגנים על אש בינונית-גבוהה כ-2–3 דקות מכל צד, עד שהחביתיות מזהיבות ויציבות.

מניחים על נייר סופג לסילוק עודפי שמן.

טיפ: אפשר להוסיף לתערובת גם עשבי תיבול קצוצים (פטרוזיליה, כוסברה או שמיר) כדי להעשיר את הטעם.

חביתיות סלק עלים – עם טיגון כמעט ללא שמן :

אופן ההכנה :

מכניסים את כל החומרים למעבד מזון וטוחנים עד שהתערובת אחידה.

מחממים מחבת טפלון איכותית (לא חייבים שמן, אבל אפשר למרוח בנייר סופג טיפה שמן זית לראשונה).

יוצקים בעזרת כף תלוליות מהתערובת למחבת, ומשטחים קלות לחביתיות דקות.

מטגנים על אש בינונית כ-2 דקות מכל צד, עד שהחביתיות מזהיבות.

מגישים חם – הן נשאות אווריריות אך קלילות יותר.

יתרון: כך מקבלים חביתיות בריאות, כמעט ללא שמן, שנראות כמו לביבות אך מרגישות "חביתת ירק" קלה.